

LIVON SANOMAT

Nro 2/2010

Irtonumero 8,00 €

Sisällys

Kyläpäällikön terveiset	3
Uusia työntekijöitä.....	3
Livon Sanomat ilmestyy myöhässä	3
Livokas ry:n tiedot.....	4
Kuulumisia hankerintamalta.....	5
Kerttu ja Kauko –hankkeella töitä ja palveluja Pudasjärven kylille.....	8
Hemmottelua Livon koululla.....	9
Livon koulun kesäasukit vuosimallia 2010	11
Eräleiri	12
Lentopalloleiri Livolla	12
Olipahan kalareissu.....	13
Väliaikatietoja Livojokivarren kaavoituksesta	13
Arkistojen kätköistä löydettyä	14
Livolla kulkevien linja-autojen aikataulut	16
Lomalla.....	17
Metsästysseuran kuulumisia	17
Seurakunnan nuotioilta Livon koulun laavulla.....	18
Nuotiotarina Livon nuotioillassa 11.8.2010	19
Jäähyväiset Livolle	19
Lentopallon kyläsarja 2010.....	20
Lentopallon kyläsarjan voittajat	24
Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia	24
Alaskassa työharjoittelussa.....	25
Minnan päiväkirja 9.6. – 20.7.2001	25
www.livo.fi	28
Kalastuskunnan kuulumisia	29
Onkikilpailujen tulokset.....	31
Kesänalkajaishartaus ja kesäseurat	31
Pärehöylä	32
Aitat liikkeellä Livolla.....	32
Meijerihommia ym.	33
Pudasjärven kaupungin uutisia	34
Karhunveistoviikko.....	35
Romunkeräys	35
Lastennurkka.....	36
Hierontaa.....	37
Ilmoitustaulu	38
Palveluita	39
Livolla tapahtuu	40

Kyläpäällikön terveiset

Kesä alkaa kallistua taas syksyä kohti, on ollut tosi lämmin kesä ja allekirjoittaneelle myös aika kiireinen. En ole ehtinyt paljon huolehtia Livokkaan asioista, mutta onneksi siellä on porukkaa, jotka jaksavat ja osaavat toimia oikealla tavalla.

Tilanne Livokkaan osalta on aika vakaa, uudet hankkeet etenevät pikkuhiljaa omalla ja touhu ihmisten painolla. Talkooväkeä tarvitaan edelleen, kunhan saadaan tarvikkeita pitkospuiksi, lintutornille ja laavulle syksymmällä.

Pidetään edelleen Livon maine korkealla.

Hyvää loppukesää ja syksyä kaikille,

Alpo höyläämässä päreitä Livon koululla lentopallopöydänä 24.7.2010.

Alpo Turpeinen

Uusia työntekijöitä

Irja Väärälä

Olen Irja Väärälä, kaiken sekalaisen työn tekijä. Asun Ryttingissä. Harrastan kesällä lenkkeilyä, marjanpoimintaa, kalastusta ja talvisin hiihtoa. Penkkiurheilu on myös aika "rakas" urheilumuoto.

Aloitin toukokuussa Livolla kioskissa työt ja se on ollut erilaista, mutta mukavaa hommaa. Kesä on mennyt kuin siivillä.

Hyvää syksyn jatkoa lukijoille,

Irja

Livon Sanomat ilmestyy myöhässä

Livon Sanomien toimitus pahoittelee, että ensimmäisen kerran lehden lähes kymmenvuotisen historian aikana lehti ilmestyy parisen viikkoa aikataulustaan myöhässä sairastamisen vuoksi. Seuraavan lehden pyrimme saamaan normaaliin tapaan jouluksi kaikille tilaajille luettavaksi.

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto, lääke-
kaappi)
Tilinro OP 536004-5158137
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

HUOMAA MUUTTUNEET SÄHKÖPOSTI- JA NETTIOSOITTEET!

Hallitus

Puheenjohtaja Alpo Turpeinen	p. 040 - 0243 142	alappi(at)wippies.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Jouni Puhakka	p. 040 – 0634 325	jspuhakka(at)gmail.com
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi

Soitathan töissä käyville iltaisain tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
LÄÄKEKAAPIN, SUORAMYNNIN,
KIRJASTON JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT

30.8.2010 - 31.12.2010

ma - la 10.00 - 18.00
su **SULJETTU**

Kioski, suoramyynti, lääkekaappi,
kirpputori, kirjasto ja tietotupa

SULJETTU

Pyhäinpäivänä la 6.11.2010

Itsenäisyyspäivänä ma
6.12.2010

Kuulumisia hankerintamalta

LIVOJOEN PUTAAT -VESISTÖKUNNOSTUS

Heinäkuussa järjestettiin jakokunnan, osakaskunnan ja Livokkaan yhteinen katselmus Livojoen putaiden kunnostamisen yleissuunnittelua varten. Peruslähtökohtana on, että Pertun ja Takkulan putaisiin ja Karsikkoperään saataisiin läpivirtaus. Putaissa on virtauksen rajoittajina metsäojituksista maata tuovia laskuojien purkupaikkoja sekä kulkuteiden kohdalla pienillä rumpuputkilla tehtyjä vesistön ylityksiä. Nämä jos saataisiin ruopattua ja putkitettua uudelleen ja jokeen tehtäisiin pieniä virtauksen ohjaimia, niin putaat saataisiin taas virtavesiksi. Jotta kunnostuksesta olisi pitkäaikaisempaa hyötyä, olisi myös metsäojitusten maata liikuttava vaikutus eliminoitava esim. kiveyksillä, kaivukatkoilla ja laskualtailla.

Tästä ollaan laatimassa kirjallista esitystä ympäristöviranomaisille ELY-keskukseen, jossa tarkempi kunnostussuunnittelu sen jälkeen tapahtuu.

Pertun putaan katselmuksessa Anni-Inkeri Törmänen, Mikko Salmela, Pekka Törmänen, Alpo Turpeinen ja Kari Törmänen.

LIVON HARRASTEET -HANKE

Urpo Uusi-Illikainen teki ison työn Koulun pannuhuoneen eristämässä.

Livokas ry on käynnistänyt investointihankkeen Jomma ry:n kautta. Hankkeessa on toteutettu tähän mennessä hiekkalaatikon ja keinun rakentamiset koulun piha-alueelle, myös pannuhuoneessa on tehty tarpeelliset eristämistyöt ja vanhat wc-istuimet (5 kpl) uusittu. Palvelukohteen opasteet on tilattu Ranuantien varten pystytettäväksi. Opasteiden pitäisi saapua aivan näinä päivinä.

Koulun venerannan ruoppaamiseksi on saatu lausunto ELY-keskuksen ympäristöviranomaisilta. Ruoppauksen saa toteuttaa tämän syksyn aikana. Samalla käynnistyy rannan venelaiturin suunnittelu ja mahdollinen toteutus. Laituriin tulee viisi venepaikkaa ja hankkeessa hankitaan siihen veneet, kanootit ja kajakit sekä turvavarusteet tulevana keväänä.

Koulun pihaan perustetaan tässä hankkeessa bensiiin jakeluasema. Sitä varten pelastusviranomaisille on tehty kemikaali-ilmoitus. Parhaillaan kilpailutetaan säiliön toimittajia. Tarkoitus on, että jakeluasema saadaan toimintaan talvikaudeksi, koska moottorikelkkareitillä kulkeville tankkausmahdollisuuden puuttuminen välillä Ii-Syöte on ollut ongelmana.

Maiden jäätyessä on tarkoitus kuljettaa laavu-, lintutorni- ja pitkostarpeet Matlakankaaseen ja sieltä Vitikkosaareen. Livon saha toimittaa tarvittavat puutavarat ja lisäksi hankitaan 150 kpl vanhoja sähköpylväitä mm. pitkosten aluspuiksi.

Koululla vuoden hiljaisin aika on alkuvuodesta. Tulevana talvena laitetaan koulun keittiö perusteelliseen remontiin. Remontin jälkeen meillä on uudet pinnat, kaapit ja keittiöliedet palvelukseen valmiina. Tämä myös toteutetaan tässä samassa hankkeessa.

Ja vielä jää seuraaville vuosille kiipeilyseinän rakentaminen ja keramiikkauunin hankkiminen.

Tältä näyttää opaste Kurenalta tullessa 800 m ennen Sarakyläntien risteystä.

KYLÄTOIMINTA-AVUSTUS

Pudasjärven kaupungin kylätoiminta-avustusta haettiin tänä keväänä Junttien käytössä olevan vuokra-asunnon keittiön modernisointiin. Kaupunki ei kuitenkaan myöntänyt yhtään euroa, koska katsoi asuntojen vuokraamisen liiketoiminnaksi, jota se ei halunnut tukea.

Nyt elokuun loppuun mennessä on tehty uusi anomus, jossa on anottu avustusta yleisessä käytössä olevien tilojen pellettikustannuksiin, tietotuvan laajakaistamaksuihin sekä tapahtumailmoituksiin. Jännätään nyt, että miten kaupunki tähän suhtautuu.

NUORTEN TAITEEN TEKIJÖIDEN TYÖLLISTÄMISHANKE

Livokas ry on saanut myönteisen päätöksen valtiosuudesta, jota maksetaan nuorisotyöttömyyden alentamiseen. Kohderyhmänä ovat taiteellisesti lahjakkaat nuoret. Livolla työllistettiin Jarkko Tarujärvi 1.7.-31.12.2010 väliseksi ajaksi tekemään seinämaalauksia Livon koululle, seurojentalolle ja muihin kylätoiloihin ja muihin julkisiin tiloihin sekä muotoilemaan kotisivuja uuteen kuosiin.

Ohessa mainos hankkeessa tarjottavista palveluista (kts. s. 7).

IKÄIHMISTEN LOMAPÄIVÄT -HANKE

HYVÄN ELÄMÄN PALVELUITA
KOLMANNELTA SEKTORILTA

Ikäihmisten lomapäivät -hankkeessa on loppukirin paikka. Hanke päättyy 31.10.2010.

Lomapäivät eivät kuitenkaan pääty tuohon päivään. Olemme jo suunnitelleet toimintaa koko syksyksi, kuten tulevien tapahtumien listauksesta huomaa. Pidämme jatkon suunnittelusta palaveria Pudasjärven kaupungin kanssa 14.9.2010, jolloin päivitämme hankkeesta kertyneet kokemukset ja kaupungin palvelutarpeen näiltä osin.

Samassa yhteydessä järjestämme kaupungin kanssa myös ensimmäisen palaverin siitä, mitä Harvaan asutun maaseudun palveluita kehittävä HARVA-hanke Livon kohdalla tarkoittaa. Siitä varmasti kuulemme jatkossa enemmän.

LAPIN NUORISON LIITTO

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

KYLÄMATKAILUN KEHITTÄMISHANKE

Livo on ilmoittautunut mukaan valtakunnalliseen kylämatkailun kehittämishankkeeseen. Varsinkin käynnissä olevan investointihankkeen jälkeen meillä on hienosti palveluita kylällä, mutta kohteen markkinointia ei ole riittävästi.

Tätä tarkoitusta varten sopisi Livon päästä mukaan Lomalaidun ry:n pyörittämään kylämatkailuhankkeeseen, johon valitut kylät saavat hankkeen kautta valtakunnallista julkisuutta. Pohjois-Pohjanmaalta ei hankkeessa ole ollut vielä yksikään kylä mukana, joten saumaa voisi olla.

Livokas ry on laatinut kylämatkailun kehittämissuunnitelman, jonka hyvydestä nyt riippuu mukaan pääsy. Omarahoitusta tähän hankkeeseen ei tarvita, mutta ajatusta ja toimia matkailutuotteiden kehittämiseksi kylällä.

Anni-Inkeri

SEINÄMAALAUKSIA KOTISIVUJEN MUOTOILUA

Livokas ry on hakenut ja saanut Opetus- ja kulttuuriministeriöltä valtionavustusta pudasjärvisen nuoren taiteilijan Jarkko Tarujärven työllistämiseksi ajalla 1.7. - 31.12.2010. Avustuksella ministeriö on pyrkinyt kantamaan kortensa kekoon nuorisotyöttömyyden vähentämisessä.

Hankkeessa Tarujärvi on jo toteuttanut seinämaalauksen Livon koululle. Sen etenemistä ja lopputulosta voi ihailia Livon kotisivuilla www.pudasjarvi.fi/kylat/livo olevan muraali-päiväkirjan avulla.

Maalaustaiteen lisäksi Jarkko Tarujärvi on tehnyt työtä tietotekniikan parissa. Kotisivujen muotoilussa hän pystyy yhdistämään nämä kaksi osaamisaluettaan. Hänen omat sivunsa ja Livon kylän sivut ovat erinomaisia näyttöjä tästä taidosta.

Hankkeen tarkoituksena on toteuttaa paikallisesta kulttuurista nousevia aiheita esittäviä seinämaalauksia niin kylätaloille, yritysten toimitiloihin kuin julkisiin tiloihin. Samoin kotisivujen tekemistä, päivittämistä tai olemassa olevien muotoilutehtäviä voidaan toteuttaa näitä palveluita tarvitseville.

Laitetaan siis kauneus liikkeelle pudasjärvisen nuoren tekemänä. Jokin harmaa seinä tai jo liian tutuksi käynyt kotisivunäkymä on oiva mahdollisuus uudistaa elämänpiiriä.

Jarkko tutustuu tehtävään paikanpäällä ja antaa tehtävästä työstä tarjouksen.

Ota yhteyttä!

Livokas ry
Jarkko Tarujärvi
p. 045 – 6398 236
email: livokas@livo.fi

Kerttu ja Kauko –hankkeella töitä ja palveluja Pudasjärven kylille

Tämän vuoden huhtikuussa aloitetun Kerttu ja Kauko -hankkeen tavoitteita ovat mm. luoda kattava asukastupaverkosto sivukylille sekä toimivat välityömarkkinat haja-asutusalueille vahvistamalla välityömarkkinoiden roolia työllistäjänä. Välityömarkkinoilla tarkoitetaan työttömyyden ja avoimien työmarkkinoiden väliin jäävää aluetta. Lisäksi tiivistetään yhteistyötä kylien eri toimijoiden, Karhupajan, työllistämisyksikön ja kaupungin eri hallintokuntien välillä, kehitetään malli tukityöllistettyjen sujuvaan "niveltämiseen" työelämään ja jatkosuunnitelmiin sekä vahvistetaan avioliiton kautta puolisoina paikkakunnalle muuttaneiden maahanmuuttajien kotoutumista suomalaiseen työkuultuuriin ja kolmannen sektorin toimintaan. Siis löytää työpaikka omalta kylältä ja samalla lisätä kylän palvelutarjontaa. Hanke toteutetaan Pudasjärven kaupungin haja-asutusalueella 1.4.2010 - 31.3.2013 välisenä aikana.

Anni-Inkeri Törmänen ja Jouni Puhakka

Hankkeen kohderyhminä ovat Pudasjärven sivukylillä asuvat vaikeasti työllistyvät ja syrjäytymisvaarassa olevat henkilöt. Välityömarkkinoiden työllistävät tahot ja pienyrittäjät. Välillisiä kohderyhmiä ovat mm. kolmannen sektorin toimijat, sivukyläasukkaat, vapaa-ajan asuntojen omistajat sekä pienyrittäjät.

Käytännön toimenpiteinä henkilö tulee kuukauden pituiselle harjoittelu-/valmennusjaksolle, jossa kartoitetaan työttömän henkilön työkykyisyys, ammatilliset ja sosiaaliset valmiudet. Seuraavaksi henkilö siirtyy joko 3. sektorin tai yritykseen tuettuun palkkatyöhön. Työllistämistukijakson jälkeen, henkilön kuntoutumistasosta riippuen, hakeutuminen/siirtyminen vapaille työmarkkinoille. Koko prosessin ajan valmennettavan rinnalla kulkee monialainen tukiverkosto.

Heinäkuun puoleenväliin mennessä hankkeessa on ollut 17 harjoittelijaa. Harjoittelun jälkeen neljä henkilöä on työllistynyt harjoittelupaikkoihinsa. Kaksi henkilöä siirtyi avoimille työmarkkinoille. Välityömarkkinoiden toimijoille muodostetaan myöhemmin yhtenäinen ohjeistus tukityöllistäjänä toimimisesta.

Koska kyläen eri toimijat ovat avainasemassa hankkeen toiminnassa ja sen onnistumisessa, hankkeessa tiivistetään kylän sisäistä ja kyläen välistä yhteistoimintaa. Kevään ja kesän aikana Pudasjärvellä on voinut ajatusta kyläen yhteisen toimintamallin luomisesta. Yhteistyöelimen tavoitteena on saada suurempaa painoarvoa omien tavoitteidensa edistämiseksi. Yhteistyöelimen yhdistäisi Pudasjärven kyläen aktiiviset toimijat, jotka monin eri omaehtoisin kehittämisen tavoin toimivat asuinpaikkansa hyväksi; kyläyhdistykset, nuorisoseurat, maamies- sekä koti- ja maatalousseurat, urheiluseurat ja metsästysseurat, jne. sekä sen tehtävänä olisi vertaisoppiminen; hyvien toimintamallien vaihtaminen, levittäminen, yhteinen tiedottaminen sekä uusien toimintamallien kehittäminen perinteisten yhteistyömallien lisäksi.

Pudasjärven kaupungin hallinnoiman Kerttu ja Kauko –hankkeen yhteistyökumppaneita ovat Pudasjärven kaupungin sivukylät yrityksineen, kolmannen sektorin toimijat, eri yhdistykset, Pohjois-Pohjanmaan ELY, Oulun seudun työ- ja elinkeinotoimiston Pudasjärven toimipiste, Oulunkaaren kuntayhtymän sosiaali- ja terveystalvet sekä kaupungin eri hallintokunnat. Hanketta rahoittaa Euroopan Unionin sosiaali- rahasto, Pohjois-Pohjanmaan ELY ja Pudasjärven kaupunki. Hankkeen työntekijöinä toimivat projekti- päällikkö Anitta Ojanperä p. 040 7040 462, sekä aluetyöntekijät Ritva Virkkunen p. 040 8266 626 ja Jouni Puhakka p. 040 8266 627.

Jouni Puhakka, aluetyöntekijä
Kerttu ja Kauko -hanke

Hemmottelua Livon koululla

Kesäkuussa ja heinäkuussa vietimme Livon koululla hemmottelupäiviä. Ensimmäinen päivä oli kesäkuun lauantaina 12.6. Päivään oli etukäteen voinut varata aikoja kosmetologi Sirpa Sarajärvelle sekä reikihoitaja Aarno Sarajärvelle. Sirpan lista täyttyi jo etukäteen kuumakivihieronnoista, intialaisesta päänhieronnasta, hartiahieronnasta kynttiläöljyllä, kasvohoidoista ja kestovärjäyksistä, mutta Aarnon reikihoito oli vissiin hieman erikoisempaa, sillä kukaan ei uskaltanut varata aikoja etukäteen. Loppujen lopuksi päivä kuitenkin oli Aarnollakin melko kiireinen, sillä hänelle tuli lähes kymmenkunta asiakasta tutustumaan reikihoitoon.

Reikihoito oli mielenkiintoinen kokemus. Osa kertoi tunteensa kylmäväreitä, osa kuumäväreitä ja osa nähneensä erilaisia värejä hoidon aikana. Hoidon aikana rentoutui ja sen jälkeen oli myös pitkään hyvä olo. Aarno myös osasi kertoa, että missä vaivoja oli, vaikka niistä ei olisikaan kertonut etukäteen. Oli siis kaikin puolin kokeilemisen arvoinen juttu.

Koska Sirpan hoitoihin kiinnostuneita olisi ollut enemmän kuin aikoja, päätimme saman tien järjestää kaksipäiväisen hemmottelupäivän heinäkuulle pe 9.7. ja la 10.7. Heinäkuun hemmottelupäiviin saimme myös mukaan lauantaiksi jalkahoitaja Pirjo Leinon.

Päivät olivat ainakin kesäaikaan yllättävän suosittuja, joten mahdollisesti järjestämme päiviä myös myöhemmin vuoden mittaan. Katsotaan, että miten tarvetta ja kiinnostusta hoitoihin on.

MiPe

Alla hieman tietoa erilaisista hidoista:

Kuumakivihieronta

Kuumakivihieronta on tuhansia vuosia vanha hoitomuoto, jota on käytetty mm. Intiassa ja Tiibetissä. Kivistä siirtyvä lämpö tehoaa lihasjännityksiin ja parantaa verenkiertoa ja aineenvaihduntaa, tasapainottaa hermoston toimintaa, laukaisee stressiä ja purkaa jännityksiä. Hoito luo yleensä harmonisen ja tasapainoisen mielialan.

Kivet ovat basalttikiviä, sileitä pinnaltaan ja niiden lämmönvarauskyky on korkea. Puolen tunnin hoidossa voi valita hoidon selälle tai jaloille. Reilun tunnin hoidossa käsitellään selkä, jalat ja kädet.

Hoito ei sovi, jos on diabetes, ihottuma, verenkiertohäiriöitä, korkea verenpaine, sydänoireita tai veritulppa, tuberkuloosi, pahanlaatuisen kasvain, suonikohjut tai epämääräinen kipu pohkeissa, raskaus, akuutti tulehdus tai kuume.

Tietoa intialaisesta päänhieronnasta

Tämä hoitomuoto on tuhansia vuosia vanha. Eurooppaan intialaisen päänhieronnan toi fysiatriaan perehtynyt herra nimeltään Narendra Metha. Yksi Methan oppilaista Dee Ahern toi sen Suomeen. Intiassa tämä hieronta on naisten juttu, mutta sopii erittäin hyvin miehillekin.

Hieronta on nopea rentoutusmuoto, auttaa kestäämään henkisiä paineita ja poistaa myös niska- ja hartiajäykkyyttä. Se auttaa myös

Sirpa Sarajärvi tekemässä intialaista pään hierontaa. Asiakkaana Birgitta Salmela.

migreeniin/päänsärkyyn ja unettomuuteen.

Hoito ei sovi jos on aivoverenkiertohäiriöitä, akuutti flunssa ja kuume, akuutti syöpä, epilepsia tai sydämen tahdistin

Sirpa Sarajärvi

Reiki on ikivanha energiahoitomuoto

Reikiä on käytetty jo tuhansia vuosia. Välillä tämä taito oli pitkään unohduksissa, kunnes japanilainen Mikao Usui löysi sen uudelleen ja alkoi opettaa sitä edelleen. Reiki tuli länsimaihin vasta myöhemmin, vuoden 1938 jälkeen, kun sen tuoja havaijilainen Hawayo Takata vihittiin Reiki-Masteriksi ja hän alkoi opettaa tätä taitoa ensimmäisenä länsimaalaisille. Noista ajoista Reiki on levinnyt lähes kaikkialle maailmaan.

Aarno Sarajärvi tekemässä reikihoitoa.

"Reiki ei ainoastaan paranna sairauksia, vaan se myös vahvistaa henkisiä kykyjämme, tasapainottaa mieltämme, tekee kehostamme terveen, ja siten auttaa meitä saavuttamaan onnellisuutta." *Ote Mikao Usuin muistikirjoituksesta.*

Usui-Reiki on turvallinen parantamismetodi: hoidettava saa parantavaa energiaa hoitajan käsien kautta. Se ei kuitenkaan ole peräisin hoitajasta vaan kulkee hänen kauttaan, joten hoitajan oma energia ei hoidettaessa vähene. Tämä energia voimistaa kehon omaa immuunipuolustusta ja nopeuttaa luonnollista paranemisprosessia.

Reikiä voidaan käyttää kaikenikäisille (alle 16 -vuotiaalta vanhempien lupa). Se on positiivinen voima, joka ei voi vahingoittaa ketään tai mitään elävää, mutta alle 3 kk raskaana oleville on suosituksena, ettei reikiä annettaisi väärinkäsitysten välttämiseksi, jos jostakin muusta syystä sattuisi keskenmeno tai muita ongelmia.

Hoito tapahtuu käsillä hoidettavan kehoa kevyesti koskettaen ja/tai kädet hieman irti kehosta. Hoidettava istuu tuolilla tai makaa hoitopöydällä, normaalisti pukeutuneena, tarvittaessa peitteen alla.

Reiki puhdistaa mielemme avaten uudelleen luonnollisen yhteyden omaan itseemme ja tasapainottaa sekä mielen että kehon energiat tuoden mielen tasapainoa ja henkistä ja fyysistä terveyttä auttaen kehoa rentoutumaan ja vapautumaan stressistä

Reiki rentouttaa, lohduttaa, rauhoittaa, tynnyttää, lieventää kipua ja nopeuttaa fyysistä paranemista.

Aarno Sarajärvi

Livon koulun kesäasukit vuosimallia 2010

Hieman arkaillen soittelin Tynin Jarille Ruuhensuolle tämän vuoden toukokuussa, että miten ois, saisimmeko vielä kesälampaita, vaikka viime vuonna toinen pojanjuntturoista jouduttiin lopettamaan poikki menneen jalan takia. Pari minuuttia mietittyään Jari kuitenkin kaikesta huolimatta lupasi meille kesäasukkeja, vaikka ensin pienen nuhtelun sainkin kuulla viime kesäisen johdosta. Nuhtelu kyllä tuli ihan aiheesta, sillä melkoinen paikkahan se oli, että pienen lampaan jalka meni poikki meidän hoidossamme ja, että se reppana piti lopettaa kokonaan.

Lammasaidan nuoret herrat.

Niin me sitten taasen kerran kävimme Markon kanssa lainaan Pertun Aarolta poronkuljetusperäkärryn ja lähdimme Ruuhensuota kohden hakemaan uusia kesäasukkejamme. Takaisin tullessa meillä olikin sitten kolme komeaa nuorta herraa kyydissämme asustamaan koulun rannan lammasaitausta.

Nämä herrat olivatkin alun perin jo melkoisen tuttavallisia, joten karvapalloja on saanut raputtaa, mikäli on vain viitsinyt.

Pian sen jälkeen, kun lammasherrat olivat tulleet uuteen kesäkotiinsa, sain Alavainiolta puhelin, että ottaisimmeko Alavainion Elviksenkin nuorten herrojen joukkoon, sillä Alavainion vanhempi pessi (Elviksen isäpappa) oli meinannut jälkikasvunsa teilata heti ensimmäisellä yhteisellä ulkoilureissulla. Ja niin Elviskin saapui Koululle.

Ruuhensuon herrojen ristiminen meinasi olla tänä vuonna hieman ongelmallista, sillä nimivaihtoehdot olivat jo melko vähissä monen vuoden nimeämisen jälkeen. Juhannuksena tuli hieman suuremmalla porukalla puheeksi, että kylän isäntien mukaanhan nimet pitäisi pojille laittaa. Hieman arkailin ensin asiaa, mutta kun Livokkaan hallituksen kokouksessa asia tuli puheeksi ja väki innostui nimi-ideasta niin paljon, että se oikein pöytäkirjaan kirjattiin, niin eihän siinä muu auttanut, kun lammaspojat nimetä Aaroksi, Yrjöksi ja Kaukoksi. En tiedä, että miten asianosaiset ovat asiaan suhtautuneet, mutta kerran Kurenalla kävellessäni sain melkoisesti kehuja lampaiden tämän kesän nimistä.... Entinen livolainen piti nimiä oikein mainioina.

Alavainion väki soitteli minulle vielä myöhemminkin toisella asialla ja kyseli, että haluaisimmeko Koululle kesäasukeiksi myös kaksi kania. Tietystihän sitä haluttiin, kun kerta kanojen häkkikin huusi tyhjiyttään. Saimme siis kanojen häkkiä asustamaan kesäksi kaksi kania, Dipin ja Töpön. Dippi ja Töppö ovatkin olleet rauhallisia ja helpohoitaisia asukkaita. Kiitos siis Kirsille ja Vesalle kivasta ehdotuksesta!

Alavainion Dippi ja Töppö.

MiPe

Eräleiri

Eräleiri pidettiin nyt kolmannen kerran heinäkuun lopulla. Leirille oli taas kova kysyntä, osallistujina oli 25 nuorta, joista tyttöjä 3.

Leiristä tuli helteiden takia vähän uintileiri, mutta ei se mitään, hauskaa oli ja pääasiat saatiin käsiteltyä. Imppari- ja haulikkoammunnassa pari tyttöä osoittautui parhaiksi ampujiksi.

Ranuan eläinpuistoreissu oli taas mukava. Metsästäjä-tutkintokoulutusta annettiin 13 tuntia ja muutenkin tietoa kyseisistä asioista syötettiin joka välissä.

Vanhemmille järjestettiin keskellä viikkoa illalla nokipannukahvia ja makkaroita.

Eräleirin suosio näyttää vain jatkuvan, ensi kesän tapahtumat leirin osalta on vielä auki.

Eräleiriläiset vuosimallia 2010.

Alpo

Lentopalloleiri Livolla

Lentopalloleiriläiset vuosimallia 2010.

Jo neljäntenä vuonna peräkkäin oli lentopallopainotteinen nuorisoleiri Livokkaan tiloissa tällä kertaa 14 nuoren voimin. Perjantai-ilta alkoi helteisenä pelaten lentopalloa, tosin osa porukasta oli katsomassa Pudasjärven ja Oulun Etan välistä peliä liikuntahallilla, joten he saapuivat vasta myöhään illalla. Uinnin kautta nukkumaan.

Lauantai-aamun myötä tulivat sateet, joiden välissä pelattiin ja käytiin uimassa. Eri sisäpelit, kuten korona, pöytätennis, neljän suora ja suuren suosion saaneet Musta Pekka -kortit olivat kovassa käytössä. Päivän aikana ratkottiin voittajat kettinheitossa ja parisuunnistuksessa, joka oli uutena mukana Reijon tekemän kartan pohjalta. Illalla makkaranpaistoa sekä uintia saunan kera.

Sunnuntai valkeni entistä sateisempänä aamupäivän ajan, jolloin ratkottiin koronan, pöytätenniksen ja neljän suoran voittajat. Iltapäivä meni biitsinpeluussa ulkona. Perinteisessä pelissä vetäjät vastaan pojat olivat vetäjät tällä kertaa Viljamia ja Jamia vahvempia, mutta tytöt Saara ja Milla puolestaan nappasivat meistä niukan 2 - 1 voiton.

Kotiinlähdön aikaan tuli kovasti toiveita leiristä myös ensi vuonna. Kiitän teitä kaikkia nuoria, jotka olitte mukana sekä Livokasta ja Ojalan Reijoa, joka oli toisena vetäjänä.

Kauko Tervonen

Olipahan kalareissu

Hokasinpahan tuossa heinäkuun puolivälin seutuvilla lähteä Puhokselle kalalle, ajelin Tolpanvaaran taakse Puhosjokivarteen, jossa meillä on yhteinen kalakämpä.

Nakkasin repun kämppään ja kiireesti menin veneellä jokea ylöspäin ongelle siihen kohtaan, josta muistin saaneeni hyviä ahvensaaliita. Eikä muuta kun mattoa koukkuun (siitä se alako). Koukku pisti peukaloon, kun sain sen irroteltua ja aioin heittää ongen keskelle jokea, kas kummaa yläpuolellani oli koivun oksa johon koukku tarttui. Revin ja kiskoin mutta ei se irronnut. Eihän siinä muu auttanut kun kiivetä koivuun ja jykertää ranteen vahvuinen oksa puukolla poikki. No niinhän siinä kävi, että kun oksa katkesi, se tippui jokeen ja vei mensesään sekä ongen että vavan.

Siinä airolla hosuen juoksin jokivartta yrittäen tavoittaa karkaavaa onkea. Juostessani jalka tarttui johonkin risuun ja minä mätkähdin jokitörmällä olevaan mäskikasaan.

Taisi siinä tulla tekstiä sen verran, että Kiliposen renki ois jäänyt toiseksi. Lopussa sain ongen kiinni ja pääsin onkimaan. Kalaa ei kuulunut muutamaa pikkusärkeä enempää, joten päätin lähteä saunan lämmitykseen.

Kun pääsin lopulta saunaan ja katsoin pieneen peiliin saunan eteisessä, huomasin edelleen olevani kovin mutaisen näköinen. Aloin pestä kasvoja, mutta eipä kuivunut muta niin vain parran seasta lähtenyt. Löysin jostain kertakäyttöpartakoneen (varmaan kymmeniä kertoja käytetty) ja höyläsin sillä leukaa. Siinä ei tarvinnut vettä eikä vaahtoa, vesi tuli silmistä ja vaahto suupielistä. Lopulta sain kasvoni pestyä ja saunotua. Katsottuani peiliin oli leuka arpinen, muuten kasvot olivat puhtaat.

Päätin etten jää yöksi enempien kommellusten välttämiseksi.

Ajella köröttelin hiljaa Livolle. Aira kyseli että nytkö jo tulit ja missä ne ahvenen körrit, joita olin luvannut tuoda. Sanoin vain, ettei ollut syönnillään.

Hyvät ystävät, tämä tarina on tosi!

Alpo

Väliaikatietoja Livojokivarren kaavoituksesta

Livojokivarren kaavoitusta on aloitettu elokuun aikana tekemällä luontoarvojen kartoitusta kaava-alueella. Rantayleiskaavan selostuksessa on esitettävä selvitys alueen luonnonoloista sekä kaavan vaikutukset luontoon. Kaavan luontovaikutusten arviointi tehdään luontoselvityksen perusteella. Luontoselvityksessä kartoitetaan alueelta olennaiset luontoarvot, joihin kaavalla voi olla vaikutusta.

Itse kaavoitustyö on viime tietojen mukaan tarkoitus aloittaa heti, kun kaavoittaja valitaan kaupungin toimesta. Kaavoittajan valinta tapahtunee syksyllä tai talvella. Suunniteltu kaavan valmistuminen on näillä näkymin vuoden 2012 aikana.

Jouni

Arkistojen kätköistä löydettyä

Sata vuotta sitten eläneissä livolaisissa on ollut yllättävänkin taitavia kynäkäyttäjiä. Tässä muutamia esimerkkejä koulunkäymättömien kansanmiesten taidoista.

Inarista Wo 15/5 1904

Arvoisa tuttuini T. Koivukangas

Koska aikani myöten antaa ja käteni kynän kantaa, niin tulen tyköns muutamilla ääneen kuulumattomilla riviillä ja tietä annan että hyvin olen voinu ruumiin terveyden puolesta ja samaa kallista herran armolahjaa soisin teitänhi saavan nauttija. Terveys on ihmisen rikekaus. Jos terveys otetaan pois, niin silloin joutuu pujan rikashi köyhyyteen, vaikkeä kyllä rikeas luottaa hyvyyteensä että kyllä minä pärjään kuin on tavaraa jos olen sairas.

*Mainittien oloistani että minä olen täällä Lapin kulta-
vuorilla ollu lähes kaksi vuotta. Kultaä täällä koitetaan
hakija maan povesta vain ei ole vielä varmaa tietova että
löytyykö niin paljon että työnsä vastaa. Vuorikaivoksi-
jä täällä on nykyjään perustettu eri yhtiöiltä. Rospektor
on paraite työtäkäyttäny. Maan poveen vain painutaan
yhä syvemmälle, kaivos, jossa minähi käyn työssä, on
50 metrin syvyinen ja aivan kovaa kallijota läpi men-
nään. Työpalkat täällä ovat tavallisen hyvät, 4:50 on
ollu tuntí ja 5 markan lisäpalkka kaivostyömiehille 8:n
tuntiselta työpäivältä.*

*Olen kuullut juoruja että sinäki mennyt avijoliiittoon Salmelan Kustaavan kanssa. Vain suo anteeksi rohkeuteni kuin tulen noin julkisesti lausumaan kuin en tietä varmaan. Vain kysyn että onko siinä kuulossa perää ja jos on niin käynny, että olet löytäny elämänsulos-
tuttajan, niin toivotan onnija ja menestystä aljetulle avijoliiitolle. Rauha ja rakkaus loista-
koon teitän välillä elämän ehtoon asti. Olkaa minulta ensin ja viimein tervehtitty rakkauden
tervehtyksellä. Sano kaikille tuttaville myös hyvin paljon terveisija että Lapissa se Paavo
huitelee. Jää hyvästä herran haltuun*

Piirsi lapsuuten tuttavas kunnioituksella Paavo Kokko

Älkää pahetko tähän yksinkertaiseen sotkuuni. Jään vastausta ottamaan.

*Osoitteni Työm. Paavo Kokko
Sotankylä Laanila*

Ylläolevan kirjeen lähetti isoisäni veli, Paavo Kokko pikkuserkulleen Taneli Koivukankaalle Sodankylän ja Ivalon välillä olevalta Laanilan kultakaivokselta 15.5.1904. Paavo oli Hermannin nuorempi veli, synty-

nyt 14.5.1876. Muutti kirjat vuonna 1911 Sodankylään, mutta kävi vuosina 1916 ja 1917 rakentamassa Kokkoon uuden navetan (vielä nytkin Kokon pihapiirissä olevan). Häipyi heti navetan valmistuttua vähin äänin takaisin Lappiin. Kultakaivoksilla ollessaan hän oli omaksunut työväenliikkeen ja kun elettiin kansalaissodan aattotunnelmissa, hän hakeutui ”omiensa” joukkoon heti, kun alkoi tulla tietoja ensimmäisistä valkoisten ja punaisten välisistä kärhämistä. Hyvin todennäköisenä pidetään, että hän oli siinä noin 300 punaisen joukossa, jotka pakenivat helmikuussa 1918 Kuolajärveltä yli Venäjän rajan Vienankarjalan puolelle. Sen koommin ei Kokko-Paavosta ole saatu mitään varmaa tietoa. Kerrotaan, että jotkut livolaiset tukkisavottalaiset olisivat tavanneet Kokko-Paavona esiintyneen miehen Sodankylän savotoilla heti sotiemme jälkeen (mm. Nissin Jussin kerrotaan hänet tavanneen). Toinen, myöskin varmistamaton tieto on se, että Paavo olisi tavattu Ruijan rannikolla kalastajana juuri ennen talvisotaa.

Edellä mainittu Taneli Koivukangas oli lahjakas ja monitaitoinen kansanmies, joka kiertokoulun käyneenä täydensi taitojaan Kansanvalistusseuran kirjeopiston kurssien avulla, muun muassa kirjanpitoa opiskellen ja toimi Livon Osuuskassan ensimmäisenä hoitajana ja kirjanpitäjänä 12 vuotta. Hän avusti myös Oululaista sanomalehti Kaikua pienillä maakuntakuulumisillaan. Seuraavassa malliksi Tanelin kirjoitus Kaiku-lehdestä 6.9.1911.

Pudasjärven Livolta elokuun 26 p:nä 1911.

Heinänteko on aivan lopuillaan ja leikkuu samoin. Sato näyttää tulleen hyvä heinä, ohran ja perunan puolesta. Ruis ainoastaan jäi vihannaksi. Ilmat ovat muuttuneet kosteiksi. Vettä on satanut toista viikkoa joka päivä, niin että on melkoinen tulva joessa. Peljätään tulvan saattavan isompiakin vahinkoja maanviljelijöille, sillä jos veden nousua jatkuu, ei ole kumma, että pian uppoavat heinäladot ja suovat alavilla paikoilla veteen. Muuten näkyy jo ohran varajalan hatussa itäneitäkin tähkiä

Kylän siiveellisyys on ollut nykyisin aivan tyydyttävällä kannalla, josta mielihyvällä tässäkin mainitsee. Armottoman teon teki täällä äskettäin eräs isäntämies, joka itse elää kotonaan niin kuin ”herran pellossa”. Hän nimittäin meni lähellä olevaan autioon kruununortopaan, jossa on ollut kaksi köyhää perhettä huonemiessä pienten lastensa keara. Toisen huonemiehen vaimo päälle päätteeksi huonoissa voimissa. Armoton isäntä sieppasi torpan oven pois sijoiltaan, ajaen asukkaat lapsineen maantielle. Tämä on sitä lähimmäisen rakkautta.

Livon kylän kirjassa sivuilla 204 – 205 oleva kirjoitus ”Köyhän työ-kansan hätähuuto” on Hako-Tanelin kynästä lähtöisin. Oli varmaan tarkoitettu julkaistavaksi jossakin lehdessä, mutta jäänyt jostain syystä pöytälaatikkoon. Löytynyt Urho Koivukankaan talon vintiltä, samoin, kuin tuo alussa kerrottu Kokko-Paavon kirjekin.

Tanelilla olivat vahvat sukulaissiteet Kokkoon. Olihan Tanelin vaimo Salmelasta Kalle Salmelan tytär, niin kuin isoisäni Hermanninkin vaimo Anna, kuten myös Livon sepän, Iivari Siliämaan vaimo Kaisakin. Taneli sukuloi usein Kokossa minun lapsuusvuosinani, yöpyen aina käydessään meillä. Minäkin muistan olleeni yötä Hakolassa poikasena, käydessäni Korvalassa kesäseuroissa setä-Antin kanssa.

N K

Livolla kulkevien linja-autojen aikataulut

Livo - Pudasjärvi

Ajopäivät	Lähtö	Perillä	Voimassa	Kesto	Linja/Vuoro
Koulp Nevakivi Oy	08:10	08:50	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:40	vakio Pärjänsuo - Pudasjärvi
Koulp M Nevakivi Oy	08:10	08:55	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:45	vakio Pudasjärvi – Pärjänsuo – Livo - Pudasjärvi
M-P, +++ Nevakivi Oy	08:25	08:55	25.10. – 31.10.2010 23.12.2010 – 9.1.2011 7. – 11.3.2011	00:30	vakio Sarajärvi - Pudasjärvi
Koulp Nevakivi Oy	14:00	14:40	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:40	vakio Ruuhensuo - Pudasjärvi
M-P, +++ Nevakivi Oy	14:25	15:00	25.10. – 31.10.2010 23.12.2010 – 9.1.2011 7. – 11.3.2011	00:35	vakio Ruuhensuo - Pudasjärvi
Koulp M – To Nevakivi Oy	15:35	16:15	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:40	vakio Pudasjärvi – Livo – Pärjänsuo - Pudasjärvi

Pudasjärvi - Livo

Ajopäivät	Lähtö	Perillä	Voimassa	Kesto	Linja/Vuoro
Koulp M Nevakivi Oy	7:30	8:10	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:40	vakio Pudasjärvi –Pärjänsuo – Livo - Pudasjärvi
Koulp Nevakivi Oy	11:45	12:15	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:30	vakio Pudasjärvi - Ruuhensuo
M-P, +++ Nevakivi Oy	12:15	12:45	25.10. – 31.10.2010 23.12.2010 – 9.1.2011 7. – 11.3.2011	00:30	vakio Pudasjärvi – Ruuhensuo
Koulp P Nevakivi Oy	15:00	15:30	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:30	vakio Pudasjärvi - Sarajärvi
Koulp M – To Nevakivi Oy	15:00	15:35	22.10.2010 asti 1.11. – 22.12.2010 10.1. – 4.3.2011 14.3. – 3.6.2011	00:35	vakio Pudasjärvi – Livo – Pärjänsuo - Pudasjärvi

M-P Maanantaista perjantaihin
Koulp Koulupäivinä maanantaista perjantaihin
Koulp M Koulumaanantaisin

Koulp M – To Koulupäivinä maanantaista torstaihin
+++ Koulujen kaikkien lomien aikana

Lomalla

Kesä koittaa ja se tietää lomaa Livolle. Aina odotellaan, milloin mummi ja pappa lupaavat tulla lomalle. Siellä on kivaa, kun on tuttuja leikkikavereita mummun ja papan naapurissa. Pakataan kiireesti kotona laukut valmiiksi, kun kuulemme, että tänään tullaan hakemaan. Tänä kesänä oli tosi kauniita ilmoja ja sai leikkiä paljon ulkona.

Livolla on kesäisin se lentopallopäivä, jossa olimme mukana. Pomppulinna on se meidän huippujuttu ja myös tietysti siellä olevat pelit. Siellä tapasimme taas ”hihtokaveri” – Petran. Ja hauskaa riitti... pompimme tosi monta kertaa... melkein kattoon asti.

Pomppulinnassa oli tunnelmaa: Milana, Petra ja Minja (kuva: Ulla Salmela).

Mehuhetki hiekkalautikolla: Minja, Milana ja Petra (kuva: Ulla Salmela).

Pitihän meillä siinä seurata, kun meidän Sami-setä pelasi lentopalloa, koetimme kannustaa että voittais, mutta ihan kultaa ei tullut.

Sitten tuli niin kova nälkä, että piti lähteä mummin kanssa syömään... Milana taisi syödä kaksi annosta, kun oli touhukas päivä. Söin minäkin Petran kanssa ihan reippaasti ja hyvää oli. Päivähän siinä mennä hurasti ja mummolaan lähdettiin mukavan päivän jälkeen.

Nyt taas lomaa odotellaan ja kauheasti terkkuja leikkikavereille ja odotellaan syksyä... meistä on tosi hauskaa kun lehdet tippuu puista!

Minja, Milana ja Mummi

Metsästysseuran kuulumisia

Livon metsästysseura kokousti 15.8.2010 kesäkokousta. Sääntömääräisten asioiden lisäksi uusia jäseniä otettiin 3 henkilöä. Nyt, kun jäsenten ottamiskriteeriä on löysätty, sellaisten kannattaa hakea jäsenyyttä, joita asia kiinnostaa. Varsinkin nuoria otetaan mielellään, jos on vähänkin juuria Livolla.

Hirviporukkaa kasattiin ja osakkaita tuli 22 lihaosuutta. Lupia meillä on käytettävissä 20 kpl eli vasoiksi muutettuna puolet, se tekee 13 aikuista ja 14 vasaa. Siinä on metsästämistä, toki aikaakin on 3 kuukautta.

Metsästys on jo käynnissä vesilintujen ja jäniksen osalta. Kanalintujen osalta aloitetaan 10.9. ja päätetään 15.10. Hirvenmetsästys alkaa 25. syyskuuta ja jatkuu joulukuun loppuun.

Kanalintujen osalta seura on antanut suosituksen 1 metsolintu ja 6 – 7 muuta. Samansuuntainen on myös riistanhoitoyhdistyksen suositus.

Eipäs muuta, kuin hyvää syksyn jatkoa

Alpo

P.S. Puhakan Ossin kanssa käytiin ampumassa hirvikoe ja läpi meni. Ossillakin on nyt hirvimerkki! Taitaa allekirjoittanut joutua repunkantajaksi lauantaisin, kun Ossi on matkassa.

Seurakunnan nuotioilta Livon koulun laavulla

Livon väki oli kutsunut seurakunnan nuotioillan pitoon Livon koulun laavulle erääksi elokuun illaksi. Tällä kertaa seurakunnasta paikalle saapuivat diakoni Leena Loukko ja nuorisotyönohjaaja Marko Väyrynen. Kesän kuumimmat ilmat olivat jo väistyneet ja taivaalle katseltiin väliin epäillen, että selvittäisiinkö tänä iltana ilman vesisadetta. Turhaan sateesta huolehdimme, sillä ihan kuivina saimme iltamme viettää.

Muutaman yhteislaulun reippaasti laulettuamme siirryimme perinteikkäälle nuotioillan kisakentälle. Ensimmäisenä kisailulajina oli kettinginheitto. Sen verran kylän väki oli näemmä entuudestaan kettinkien kanssa touhunnut, ettei ainuttakaan nollasuoritusta tullut. Ensimmäisenä uutena lajina oli naulauskisailu, jossa jokaisella oli tehtävänä yksinkertaisesti takoa vasaralla naula puuhun. Sen verran navakka tuuli pääsi koulun takapihalla puhaltelemaan, ettei ihan jokaisella naula suoraan puuhun uponnut. Vai oliko sittenkin naula tai vasara kiero..? Vai oliko lyöjä kiero..? Tiedä häntä missä vika..?

Nuotioillan menu: hernepussilättyjä ja savustettua makkaraa

Toinen uusi laji oli lätyinheitto, jossa toisella piti pitkävartisella nuotiolättypannalla ottaa kiinni toisen heittämä läty. Tarkennettakoon niille, jotka eivät olleen paikalla, että lätyinä toimi turvallisuussyistä hernepussi. Turvallisuussyistä siksi, että tuskin kukaan olisi oikeita lätyjä malttanut heitellä, vaan suuhunhan ne olisivat menneet. Tämän kisailun perusteella voi todeta, että Livolta löytyy kahdenlaisia lätyinheittäjiä tahi -paistajia: toisille kannattaa antaa lätypannu ja toisille sitten ei todellakaan. Sen verran vaihtelevalla tyyllillä lätyjä heiteltiin.

Allekirjoittanutta jännitti kuinkas tällä kertaa livolaiset paistavat makkaraa. Erässä nuotioillassa livolaiset näyttivät kuinka makkarat paistetaan perinteisellä livolaisella tyyllillä. (*Lue tästä tarkemmin Livon Sanomista nro 2/2007, s. 33.*) Persoonallisen makkarapaiston suhteen Livon nuotioiltaväki pettänyt tälläkään kertaa. Tänä iltana oli muodissa makkaran kypsyttäminen savustamalla. Kisailujen tuoksinassa nuotioillan liekki oli päässyt hieman hiipumaan. Nopeasta nuotioillan elvytystoimenpiteestä huolimatta nuotioillan loimua voisi kuvailla parhaiten sanonnalla: ”Ei nuotioillan ilman reilua savua.” Mutta eihän tämä pieni savupilven leijuminen nuotioillan ympäristössä meitä nuotioiltaväkeä hetkauttanut. Reippaasti vain makkarat tikkuun ja paistopuuhin! Siitä tosin jäätin tinkaamaan puolin ja toisin, että oliko lopputuloksena syntynyt tuote lämminsavumakkaraa vai kylmäsavumakkaraa.

Makkarat syötyämme ja mehut juotuamme siirryimme hartauden viettoon. Lauoimme alkuun virren ja hiljennyimme Leenan pitämään hartauteen. Hartaudessa Leena puhui rinnalla kulkemisesta ja lähimmäisen auttamisesta. Hartauden päätteeksi laulettiin Pekka Simojoen ja Anna-Mari Kaskisen tekemä ”Jäähyväiset”.

Emmehän toki unohtaneet tälläkään kertaa adjektiivitarinaa. Se on luettavissa tuossa tämän jutun jälkeen. Kiitoksia livolaisille jälleen kerran mukavasta nuotioillasta!

Marko Väyrynen
seurakunnan nuorisotyönohjaaja

Nuotiotarina Livon nuotioillassa 11.8.2010

Eräänä kauniina iltana saapui kalsean Livon mukavaan nuotioiltaan kylän myrskyisää väkeä. Iltä alkoi keljun seurakunnan kesäisellä tervehdyksellä. Typerä Leena ja aurinkoinen Marko olivat suunnitelleet inhottavaa ja tyhmää ohjelmaa. Ensinnäkin laulettiin punaisia lauluja, joita kiireinen Marko säesti iloisella kitaralla tosi haastavasti.

Täytyy sanoa, että kuuma nuotioiltaväki osallistui hyvin lämpöisesti yhteisiin kylmiin kisailuihin. Nuotioiltaväen suoritusta voisi luonnehtia varsin häiseväksi. Mutta eihän nuotioiltaan sentään tultu makoisissa kisailuissa kuluttamaan koko huithaapelistä nuotioiltaa, vaan pääohjelma oli tietysti renttahelekkuisen makkaran syönti. Pippurinen seurakunta oli tuonut mukanaan pientä makkaraa, jota iloinen nuotioiltaväki söi hyvin nokisesti. Nuotioiltaväen mielestä makkara maistui terävältä ja sinappi harmaalta. Villikissaista ketsuppia ei tainnut kukaan uskaltaa maistaa, koska se näytti ihan sairaalta.

Kun rajun illan ihastuttava pääohjelma eli lyllejä makkaran syönti oli hoidettu, oli jäljellä vielä tämä lämpöisen nuotioiltaväen kyhäämä märkä nuotioiltatarina. Eli sellainen tarina kuin nuotioiltaväkikin. Nuotioillan päätteeksi tuoksuva nuotioiltaväki kiitti punastelevaa Leenaa ja rehevää Markoa ja kukin lähti omiin rehelliisiin koteihinsa. Sen pituinen tämä puuroinen tarina. Oikein litteää elokuun jatkoa!

Jäähvyäiset Livolle

Alkuun sitä ihmetteli, minkälaiseen asuin- ja työympäristöön onkaan tullut muutettua. Kaikki oli uutta ja opittavaa oli paljon. Muutin Livolle töihin vapun jälkeen 2009, ja toukokuu oli kioskillä vielä melko rauhallista aikaa, joten silloin ehdin oppimaan hyvin talon tavat. Työkaverit tulivat tutuiksi, ja asiakkaitakin oppi jo tuntemaan nimeltä. Livo tuntui mukavalta paikalta asua. Kesä kaikkine tapahtumineen meni nopeasti ohi.

Talvella tuli töiden ohessa käytyä muutaman kerran hiihtämässä, ja kevät eteni mukavan leppoisasti kohti uuden kesän kiireitä. Kesäkuu juhannuksen jälkeen meni lomaillessa; lomapäiviä oli jäänyt paljon varastoon talvelta. Kun tiesin, että työsuhteeni Livolla alkoi lähestyä loppuaan, kävin lomalla työpaikkahaastattelussa Kiikoisissa. Niin sitten tulinkin valituksi kirjastonhoitajan sijaiseksi, ja muutto Kiikoisiin uuteen työhön tuli melko nopeasti eteen. Työ alkoi täällä elokuun alussa. Tein vaikean ratkaisun ja päätin lähteä kokeilemaan siipiäni etelään.

Olli Raudaskoski

Tätä juttua kirjoittaessani olen ollut töissä uudessa työpaikassa jo viikon. Kirjastotyö ei juuri eroa Livon kirjaston hoidosta – se on jopa helpompaa, kun käytössä on tietokone ja viivakoodinlukija. Toki työhön kuuluu muutakin kuin asiakkaiden palvelua, esim. luettelointia ynnä muuta. Kirjasto on tietenkin isompi, onhan täällä yli 1200 asukasta. Livolta jään kaipaamaan uusia ystäviä ja työkavereita. Tulen varmasti vielä käymään Livon kioskillä ainakin kahvilla ohikulkumatkalla, ja mistä sen tietää, mitä tulevaisuus tuo tullessaan töidenkin suhteen. Toivotan Livokas ry:lle ja livolaisille onnea ja menestystä sekä pitkää ikää!

Olli Raudaskoski

Lentopallon kyläsarja 2010

Lentopallon kyläsarjapäivä lauantaina 24.7.2010, valkeni juuri sellaisena kuin olin sen tilannutkin; täysin pilvetön taivas ja lämpöäkin riittävästi, mutta ei kuitenkaan liikaa!!! Tässä nyt ei ole sinänsä mitään kerrottavaa, kun näin on tapahtunut jokaisella yhdeksällä kerralla, kun olen järjestänyt lentopallon kyläsarjan Livolla. Tulkoon nyt kuitenkin tässä mainituksi.

Yksi eriävä mielipide tämän kertaisen turnauksen alussa kuului tuosta onnistumisestani säiden suhteen. Eräs Livolta lähtöisin oleva, mutta nykyisin Tupoksen suunnalla asuva pelaajatar mainitsi minun yhden kerran epäonnistuneen sään tilauksessa!!! Olin tämän kuultuani vähintäänkin kysymysmerkinä! Tämä kyseinen rouva kertoi sitten kiusallisen tilanteen purkamiseksi että, olin kuulemma tilannut kolmenkymmenen asteen helteen johonkin aiempaan kyläsarjaan. Kerroin hänelle ja muillekin, että olin luullut, että pelaajat tahtovat juuri tuollaista keliä, mutta kun tuolloin tuli ilmi, että on liian kuuma pelata, niin olen sen jälkeen varailut reilun parinkymmenen asteen kelejä pelipäivälle!!! Rouva myönsi, että näin se meni ja tilini pysyi tahrattomana ainakin tuon säätilanteen osalta!!!

En tiedä itsekkään enää, että onko Kalle Päätalon sanassa kyse tuurista ja viuhkoista, vai mistä lienee, kun säät suosii! Sanoin monellekin mukanaolijalle, että mitä enempi näitä turnauksia järjestää, niin mahdollisuus sille että sadepäivä sattuu pelipäivälle, aina vain kasvaa. Toivottavasti näin ei käy ainakaan ensikesänä, kun kyseessä on 10 -vuotisturnaus Livolla. Eikä sadetta kaivata jatkossakaan. Teen parhaani tämänkin asian eteen jatkossakin.

Kun ensi kertaa turnausta aikoinaan järjestin Livolla, en todellakaan kuikuillut näin kauas tähän päivään asti. Lyhyen tähtäimen tavoitteena oli se, että saadaan joukkueita tulemaan Livolle ja mieltymään eri lailla järjestettyyn turnaukseen siten, että he tulevat aina uudestaan ja uudestaan, tuoden mukanaan uusia joukkueita. Tässä on onnistuttu! Monesti kuulin alussa, että et sinä saa tänne kuin 3-4 joukkuetta, kun sellainen määrä oli silläkin kylällä jossa turnaukset aiemmin järjestettiin!!

Mukana olevien joukkueiden määrä vaihtelee vuosittain. Kesäviikonloput ovat vähissä ja perhejuhlia ja muita menoja riittää. Tällä kerralla naisten sarjassa tehtiin osallistuja-ennätys, kun peräti yhdeksän joukkuetta saapui Livon kentille kisailemaan!!! Ensimmäistä kertaa turnauksen historiassa oli tilanne se että naisjoukkueita oli enemmän kuin miesjoukkueita. Näin ainakin näissä Livolla pelatuissa turnauksissa, mutta oletan, että myös kautta aikain!!! Olen aina tykännyt naisista paljon enemmän mitä miehistä, joten ei minulla ole mieltä väärää tästä kehityksestä! Yksi naisjoukkueista piti urheasti yllä kotikyläni Livon lentopallomainetta yllä vajaanaisinenakin.

Miesten puolella turnasi viisi joukkuetta. Valitettavasti kotijoukkue Livo ei saanut joukkuetta kasaan. Se on ollut ainoana joukkueena mukana kaikissa kahdeksassa aiemmin pelatussa turnauksessa, mutta valitettavasti sarja nyt katkesi. Joukkueen manageri Janne Laakkonen teki työtä puhelinkuluista välittämättä saadakseen porukan kasaan, mutta minkäs teet. Ei auta kun siirtää katseet jo tulevaan kesään ja uudella innolla kasaamaan joukkuetta. Sama juttu muillakin kylillä ja porukoilla.

Ennen lopputuloksia vielä kurkistus kulissien taakse. Itse jätin turnausjärjestelyt harvinaisen myöhään syystä jota tiedä en. Yleensä kun käyn syynäilemässä kenttien kuntoa kesän mittaan moneen kertaan alkaen heti lumien lähdöstä, niin nyt raahauduin paikalle vasta peliviikon keskiviikkona. Olen itsekin hämmästynyt muutoksesta toiminnassani. Aiemmin on jännitys turnauksen onnistumisesta ajanut minut syynäilemään kenttien kuntoa turhankin kanssa, mutta nyt jostain syystä ei. En tiedä että onko tämä kokemuksen tuomaa rutiinia vai hiipivää välinpitämättömyyttä?!

No, keskiviikko-aamuna ajelin kuitenkin Livolle pienen tihkusatten ripistellessä auton ikkunaan. Soittelin aiemmin Pertun Minnalle että josko Livokkaan töissä oleva Niemen Aaro alkaa kaveriksi kentiä laittamaan. Minna antoi asialle suostumuksensa.

Perillä minua odotti miellyttävä näky, kun näin hyvin hoidetut ja lyhyeksi leikatut laajat nurmikentät. Hiekkakentät olivat myös hyvässä pelikunnossa. Tekemisen meininkiä koulun tontille toivat myös pärehöylän ympärillä simahtelevat miehet. Kyläpäällikkö Alappi potalteli siihen malliin että näytti, että Alpoja oli liikenteessä välillä kahta ja kolmeakin yhtä aikaa. Kyseessä oli ns. kärppäilmiö! Kun Alpolla on lisäksi huumori herkässä, niin touhu ei ole ainakaan totista!! Arolan Martti oli innolla mukana metkuissa ja rakenteli arpajaisiin jätekatosta. Erikseen ei tarvinnut mainita että Mr Livo; Aaro Perttu oli mukana myös, kuten aina, kun koululla jotain puuhaa on. Ei voi kuin ihailla tuota Aaronkin asennetta yhteisiin asioihin. Välillä on itselläkin ollut tiukkaa ja väsymystä järjestää kyläsarjaa muiden kiireiden ohella, mutta kun selviää käytännön toteutuksen asteelle ja ajelee Livolle, niin ei väsyttä!!! Ne kaikki energiset talokolaiset siellä saman tavoitteen kimpussa, pukkaa väsymyksen nurkkaan! Väsymys tulee kyllä sitten korkojen kanssa myöhemmin, mutta on tämä oikeasti mukavaa!!!!

No, me Niemen Aaron kanssa keskityttiin kenttien laittoon. Siinä hommassa vierähtikin sitten viisi tuntia tehokasta peli-aikaa. Päätin tällä kertaa tehdä tämän työn illan sijasta päivällä, koska itselläni oli siihen nyt mahdollisuus. Päätin myös että annan vapaata kenttien teossa aiemmin kanssani ahkeroinneille Laakosen Jannelle ja Salmelan Hannulle. Mutta se vapaa kesti vain tämän kesän!!

Miesten vauhdikasta pallon peluuta (kuva: Miia Hemmilä).

Keskiviikko-iltana loppui ilmoittautumisaika turnaukseen. Niinpä aloin torstai-iltana suunnitella otteluohjelmia naisten sarjaan. Tämän valinnan tein siksi koska miesten puolella oli parin joukkueen kohdalla ilmoittautumistilanne vielä vähän auki. Naisten ohjelma oli lisäksi isotoisempi sen vuoksi että joukkueita oli enemmän ja varsinkin sen vuoksi, että päätin tehdä homman itselleni vaikeaksi tekemällä otteluohjelman siten, että kaikki pelaavat kaikkia vastaan lyhennetyillä erillä. Laskin että otteluita tulisi 36kpl! Helpompi vaihtoehto itselleni olisi ollut se perinteinen, eli jakaa joukkueet lohkoihin. Päätin kuitenkin uhrautua koska ajattelin että on pelaajille mukavampi, kun saa kohdata kaikki joukkueet. Niinpä kuulosti olleenkin!!!

Puolen yön jälkeen alkoi ohjelma olla muutamaa ottelua vaille valmis, kun tyytyväisyyttä hykerellen aloin sijoitella ohjelmaan viimeisiä pelejä. Hykertely muuttui kuitenkin silmänräpäyksessä murinaksi kun huomasi virheen ohjelmassa!!! Kyllä siinä piti käydä vähän jalottelemassa ja ottaa asiaan etäisyyttä ja kuivaan kurkkuun kostuketta. Kiivaan itseni mollaamisen jälkeen tartuin taas toimeen. Totesin taasen sen, että tyhmästä päästä kärsii koko vartalo! Lopullinen ohjelma oli valmis siinä puoli kahden maissa. Aamulla kahdeksaksi sitten hoitamaan perikuntamme asioita jne.

Kun varmistui että valitettavasti Salmelan Törmä ja Livo eivät saa joukkuetta jalkeille aloin perjantaina aamustapäivän väsäämään otteluohjelmia miehille. Harjoitus tekee mestarin, sanotaan. Ohjelman teko onnistui ihan kuin olisin väsäillyt niitä ennenkin!!!

Iltasella sitten auton keula kohti Livoa ja alkajaisiksi kalkin ja kalkkikärryn hakuun Kokon riihestä. Pientä viritystä kärryyn ja sitten koululle hiekkakenttien rajoja tekemään. Niemen Aaro riensi avukseni ilman sopimusta! Antennit vielä verkkoihin ja stadion alkoi olla valmis gladiaattoreiden tuloa varten. Nurmikenttien rajat oli aamupäivällä käynyt maalaamassa ystäväni Salonpään Matti apureineen Pudasjärven

kaupungin toimesta. Matilta kävin aiemmin myös palkintomitalit, jotka oli tilannut Heino Ruuskanen. Heinohan on hommannut molempiin sarjoihin kiertopalkinnot; Hempan Pytyt.

Taas Fordin rivakat hevoset jylläämään, suunta kohti Kurenalustaa, ja loppu illaksi kasaamaan autoon turnauksessa vaadittavaa ”kalustoa” äänentoistosta, tulostaulusta, jatko-roikista, ym,ym. alkaen. Onneksi minulla on muistilista aiemmilta vuosilta että mitä mukaan tulee ottaa, muuten tilanne olisi jo ”tuurissaan”, että muistaako kaikkia mukaan haalia. Ennen puoltayötä pötkölleen.

Pelaamisen mallia naisten joukkueilta Livon kyläsarjassa
(kuva: Miia Hemmilä).

Ennen puolta kahdeksaa sitten taas Livolle ja vehkeiden levittely niille kuuluville paikoilleen. Pikku hiljaa alkoi sitten pelaajiakin ilmaantua paikalle, enin osa yllättävän myöhään. Alkuverryttelyt jäivät kyllä isolla osalla porukasta ainakin vähintäänkin puutteelliseksi.

Puoli yhdeksän jälkeen suoritin sitten pakollisen Livon kylän herättelyn kun päästin ämyreistä irti itsensä Led Zeppelinin. Alkuun he esittivät pari vähän reippaampaa kappaletta, kun Livon suviaamussa soi kappaleet Black Dog ja Rock And Roll. Ainakin kentän lähimaastossa aitassaan yöpynyt Salmelan Sami kertoi, että sävelet kuultuaan hän ymmärsi lentopallon kyläsarjan kutsuvan! Herätyssetin loppuun Robert Blant, Jimmy Bage, Bonzo Bonham ja Jon Paul Jones hieman kevesivät aamua nykynuorisonkin tunteamalla kappaleella Stairway To Heaven.

Sitten kaikki kuulolle ja turnaussäännöt ja päivän muukin kulku kaikille tiedoksi vielä kerran äänentoistolaitteiden kautta kaikille joukkueille jaettujen kirjallisten ohjeiden lisäksi. Pelit käyntiin ja tulospalvelu myös. Pelkäsinkin etukäteen vähän sitä, että miten ehdin pitää tilanteet selvillä kun naisilla on puoli tuntia arvioitu ottelu-aika, mutta eipä hätä mitään. Hyvin ehti.

Tällä kertaa ei ketään kidutettu peluuttamalla heitä beach-kentällä. Pelit pelattiin viidellä muulla ns. normaalilla kentällä. Molemmissa sarjoissa aamupäivän pelit piti loppua klo n.12.00 ja aika hyvin aikataulussa oltiinkin. Tässä vaiheessa turnausta pidämme tunnin tauon ja kaikki halukkaat käyvät syömässä lohi- tai lihakeiton, seurustelemassa tuttujien ja tuntemattomien kanssa, osallistumassa erilaisiin kisaluihin ym. Tätä käytäntöä en ole nähnyt missään turnauksessa, mutta kuten tuossa alussa lähtisin, niin olen halunnut tehdä turnauksesta erilaisen ja sellaisen miten se minusta pitää tehdä.

Ruokailun jälkeen pelit käyntiin ja välillä tuskin kuuluvaksi taustamusiikiksi Hank B Marvinin luotsaamaa legendaarista Shadowsia. Pelit menivät iltapäivälläkin hämmästyttävän hyvin aikataulun mukaisesti ja viimeiset pelit loppuivat kaikilla kentillä aikalailla samoihin aikoihin. Niinpä päästiinkin palkintojen jakoon, jonka suoritti ”TV:stä tuttu” Hemmilän Tarja Miia tyttärensä kanssa. Tarjahan on Kotoisin Livon Mannilasta, kuten kaikki tiedämme. Loppuhuipennus oli Hemmilän perheen näytöstä, kun loppuottelun tuomaroi ”lentopalloilijan mittainen” Vesa Hemmilä todella eleettömän jämäkästi.

Livon pojan; Illikaisen Epun tekemät Venttivaaput tekivät kauppansa jälleen, ja molempien sarjojen voittajat kävivät pokkaamassa sellaiset itselleen. Samaan aikaan Ranuan Simojärvellä kisattu Kultainen Tai-

men toi taas jättimenestyksen Venttivaapuille, kun Eppu ja kaikki hänen vaapuillaan kisanneet olivat tuloslistan kärkisijoilla!!!!

Lentopallopäivän loppuun Juicen Maammelaulu ja väsyneenä, mutta tyytyväisenä sitten keräilemään kampeita pois. Ilta oli pitkällä ennen kuin auto oli suurin piirtein purettu tavaroista. Niiden loppuselvitys ja lehtijutut saavat jäädä seuraavaan päivään... väsyttää.....nukkumaan... eikun saunaan.....nukkumaan!!!!

Tulokset:

Naiset: Yksinkertainen sarja: Kaikki kaikkia vastaan, kahdeksan peliä/joukkue lyhennetyin erin. Kovasti tuli kiitoksia tästä pelisysteemistä. 36 peliä, joista peräti 15 meni jatkoerään. Erävoittoon ei vaadittu normaalia kahden pisteen eroa, niinpä kahdeksassa pelissä erä ratkesi täpärästi yhden pisteen erolla, tuoden mukanaan onnen huumaa tai sitten hampaiden kiristelyä. Jokaisesta voitetusta erästä sai pisteen.

1. Kimara 16p	6. Kiitäjät 9p
2. Äityt 14p	7. Hilimat 6p
3. Pallomuurit 12p	8. Livon B-tytöt 5p
4. Aroporot 11p	9. Alfa Venus 4p
5. Sarakylän Tytöt 10p	

Kimara: Jutta Manninen, Tanja Peltola, Helena Savela, Sirkka Tolonen, Eveliina Luokkanen sekä Mervi Luokkanen

Miehet: Miehet alkusarja normaalierin kahdesta voittoerästä. Kärjen osalta todella tiukkoja kolmen erän pelejä. Sijoituspelit eivät muuttaneet alkusarjan järjestystä.

- Alkusarja:
1. Pökkö 8p
 2. MP-team 6p (eräsuhde 2,0)
 3. Mettäperän Pojat 6p (eräsuhde 1,5)
 4. Metsälä 3p
 5. Poijan Kossit 0p

Loppuottelu: Pökkö- Mp-team 2 - 0 (25 - 22, 25 - 21)

Pronssiottelu: Mettäperän Pojat- Metsälä 2 - 1

Pökkö: Esa Hemmilä, Jaakko Sammelvu, Mikko Sammelvu, Esko Tarujärvi, sekä tuoreet Suomen mestarit Taneli Lukkari ja Ville Pirinen (Ville on poikien maajoukkupassari)

Sarakylän suuntaan hatunnosto: sieltä tuli nuorisoujoukkueet sekä naisten että miesten sarjoihin. Sarakylän pojat kertoivat nöyrin mielin, että eivät ole liikojia treenailleet. Mukaan tulonsa on sitäkin arvokkaampi teko ja mallina kaikille muille! Ensi kesänä aikoivat tulla mukaan treenanneina, joten tuolloin nykyiset kärkiporukat saavat olla varpaillaan!?

Suuret kiitokset kaikille mukanaolijoille, niin järjestelyissä mukana olleille, pelaajille kuin yleisöllekin! Vähintään yhtä isot kiitokset pelkästään Livon naisille maailman parhaasta lohikeitosta ja todella ystävällisestä yhteistyöstä. Kiitokset Törmäsen Eskolle perheineen lohikeittooperunoiden sponsoroinnista (maksamaton mainos)!

Kokko Timppa Livolta Livon lumoista

Lentopallon kyläsarjan voittajat

Alla on lueteltu Hempan Pytystä pelattujen kyläsarjojen voittajat. Sekä naisten että miesten sarjoissa on kiertopalkintoina Hempan pytyt (Heino Ruuskanen), joihin voittajajoukkue saa kiinnityksen. Kun joku joukkue saa *viisi kiinnitystä*, hän saa pokaalin omakseen. Kuitenkin ensimmäiset pokaalit kiertävät enimmillään vuoteen 2012 asti jolloin pokaalin saa omakseen se joukkue jolla on eniten kiinnityksiä, ellei pokaali siis ole löytänyt omistajaansa jo aiemmin. Miesten sarjassa ensimmäisen pokaalin sai omakseen MP-team vuonna 2008 viidennellä kiinnityksellään. Vuonna 2009 joukkue otti ensimmäisen kiinnityksensä uuteen pokaaliin.

Naiset:

2002 Livo
2003 Timpan Tytöt
2004 Timpan Tytöt
2005 Tiikerit
2006 Syke
2007 Mimmit
2008 Kimara
2009 Kimara
2010 Kimara

Miehet:

2002 Livo
2003 Livo
2004 MP-team
2005 MP-team
2006 MP-team
2007 MP-team
2008 MP-team
(uusi pokaali jonka saa omakseen
5:llä kiinnityksellä)
2009 MP-team
2010 Pökkö

Livon maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Syksyn hiپیessä tosi kauniin kesän jälkeen on ilokin mitä kaikkea kesällä on ollut meillä. Kevään jälkeen on paljon hommia kaikilla kotosalla, mutta onhan niistä aina selvitty.

Kesäpäivähän ne ovat kesän kohokohta meille naisille, kun porukkaa tulee hommiin koululle. Meidän porukka tosin on vähän reistaillut – liekö jo ikä synnä? Mutta homma hoituu, kun saisimme vielä teitä nuoria naisia vähän lisää. Päivä oli taas mukava ja vieraita riitti.

Pitää hiljalleen alkaa miettimään syksyn toimintaa, miten käsityöiltoja pidetään, jaksammeko joka viikko olla mukana. Poimitaan marjoja ja ulkoilaan meidän kauniissa luonnossa ja pian koittaa kaunis ruskan aika. Kaikkea hyvää sekä terveyttä kaikille lukijoille.

Maa- ja kotitalousnaiset valmistautumassa lentopallopäivään (kuva Virve Stenius).

Alaskassa työharjoittelussa

Sain kesällä 2000 tiedon, että pääsin kouluun Kittilään Lapin luonto-opistoon porotalouslinjalle. En tiedä olinko ollut tosissani, kun samana keväänä ko. kouluun olin hakemukseni pistänyt, mutta tosissani asiaa piti alkaa miettimään, kun pääsy sinne avautui. Samaan aikaan silloiselle miehentekeleelleni Markolle tuli komennus Kosovoon, joten loppujen lopuksi en paljon miettinyt, että otanko koulutuspaikan vastaan vai en. Samahan sinne olisi lähteä, kun kerta Markokin lähti muille maille vierahille.

Päätös kouluun lähtemisestä taisi olla loppujen lopuksi yksi elämäni parhaita päätöksiä. Ammattikorkeakoulussa opiskelleelle ammattikouluopiskelu ei tuntunut edes opiskelulta, vaan lähinnä jonkinlaiselta huvilta. Monia sivistäviä aineita sain anteeksi ja minun tarvitsi vain opiskella erilaisia ammattiaineita, kuten hitsausta, auton korjausta, pellon kyntämistä, puiden kaatamista sekä lampaiden, porojen ja lehmien hoitamista. Paljon myös kuljettiin luonnossa ja reissattiin monenlaisissa paikoissa, kuten moottorikelkkatehtaalla, poroerotuksissa, ohjelmapalveluhommissa Levillä ja jopa vajaan viikon reissulla Käsivarressa moottorikelkkaretkellä. Käsivarren reissulla yövyimme erilaisissa kämpissä ja reissu huipentui Haltilla käyntiin. Siis reissu oli aivan mieletön!

Keväällä 2001 minulta kyseltiin kiinnostusta, että mitäs mieltä olisin työharjoittelusta Alaskassa. Jonkin aikaa mietittyäni totesin, että mikäpäsi siinä, jospas sitä olisi nyt jo kanttia lähteä ihan yksinkin reissuun. Pistin hakemukseni menemään ja jonkin ajan päästä tuli tieto, että pääsin Alaskaan, Nomeen, kesällä kuudeksi viikoksi työharjoitteluun.

Harjoittelusta jouduin pitämään päiväkirjaa. Päiväkirja on pitkä (22 sivua), mutta jos mielenkiintoa luki-joilla riittää, niin julkaisemme sen moniosaisena ”jatkokertomuksena” Livon Sanomissa vuosien mittaan.

Minna

* * *

Minnan päiväkirja 9.6. - 20.7.2001

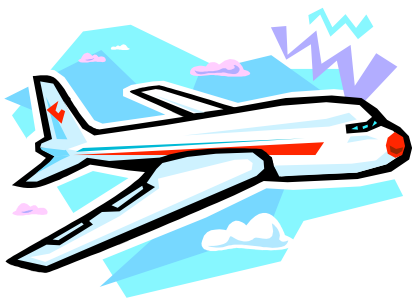
LA 9.6. klo 3.00

Kylläpä herääminen tuntui sangen vaikealta, vaikka hyvin nukuttua yötä oman kulan vieressä oli ollut peräti vajaan kolme tuntia... Pakkaaminen meni aikapulan takia viime tinkaankin ja survoinkin vielä kolme tuntia aikaisemmin epätoivoisesti viimeisiä kampeitani Markon avustuksella rinkaankin ja reppuun.

Neljän aikaan olimme Markon kanssa jo matkalla kohti Oulua ja Oulunsalon lentokenttää. Viiden aikoina pääsin ilmoittautumaan kimpsuineni ja kampsuineni: rinka 25 kg ja käsimatkatavarana oleva reppu vain 12 kg. Marko oli katsonut edellisenä päivänä Finnnairin sivuilta netistä, että yli kuukauden reissussa oleva saa raahata 30 kilon edestä tavaraa. Käsimatkatavaroista sivuilla ei puhuttu mitään. Mutta Amerikkaan matkustavalla käsi- ja muut matkatavarat yhteensä sai painaa vain 32 kiloa... Olin varma, että en pääse koko maahan edes sisälle, vaan ne käännäyttää minut heti rajalta. Ja varsinkin seuraava asia, vaan vahvasti äskeistä tuntemusta. Virkailija nääs kysäisi multa, että onkos minulla viisumia. Johon mulla oli todettava, että ei, oon menossa vaan lomalle... Sain sitten täytettäväksi sellaisen VIISUMITON SAAPUNEN -lappusen, jossa luki varoituksena, että ”tämän ohjelman puitteissa ette vierailunne aikana voi ottaa vastaan työtä, opiskella tai edustaa ulkomaalaisia tiedotusvälineitä ollessanne Yhdysvalloissa”. Lapussa myös kysyttiin mitä ihmeellisimpiä asioita henkilötietojen lisäksi, kuten esimerkkinä seuraava: ”oletteko koskaan harjoittanut tai harjoitettako tällä hetkellä vakoilua, sabotaaasia tai terrorismia, oletteko osallistunut kansanmurhaan tai otitteko vuosina 1933 - 45 jollakin tavoin osaa Natsi-Saksan tai sen liittolaisten järjestämiin väinoihin”. Joo, otinhan minä... Virkailija myös painotti, että Amerikan päässä ne aika tarkkaan utelee, että mitä varten tulen maahan. Voi itku! Taitaa minun reissut Amerikan maassa jäädä pelkästään Anchoragen lentokentän tasolle. Ei olis vissiin kannattanut uskoa Nomen Rhondaa, joka neuvoi minua vaan kertomaan,

että oon tilossa lomalle. Suomalaiset kun voivat olla Amerikassa kolme kuukautta ilman viisumia, jos he ovat vain lomalla.

No, pääsin kuitenkin onnellisesti koneeseen kello kuudeksi ja lentelin valkoisin siivin levollisesti Helsinkiin. Oli mieletön tunne istua pitkää aikaa lentokoneessa ikkunan vieressä ja seurata ohikiitäviä pikkuruusia maisemia. Oulunsalossa oli huomattavasti parempi ja aurinkoisempi näkymä kuin sateisessa Helsingissä. Tunnin päästä olinkin jo pääkaupungissa.

Helsingissä hilauduin kotimaan terminaalista ulkomaanterminaalin. Siellä sitten heti ensimmäisenä bongasin portin, jolta minulla oli lähtö Frankfurtiin. Sen jälkeen hieman katselin kalliita kauppoja ja ihmettelin, että miten kenelläkään on varaa niistä ostella, sekä soittelin viimeiset puhelut kotiin ja Markolle.

Frankfurtin koneen olisi pitänyt lähteä 9.20, mutta kello oli lähempänä kymmentä ennen kuin pääsimme lähtemään Lufthansan täpötäydellä B 737:llä. Minulle oli paikka sattunut taas ikkunan viereen, joten katselin kiinnostuneena maisemia. Välillä kyllä Nukkumatti tahtoi kolkutella väsynyttä matkalaista.

Noin yhden aikoihin olimme Frankfurtissa (paikallista aikaa klo 12.00). Hieman pelkäsin, että miten selvien siellä oikealle portille, mutta kaikki meni hyvin. Lampsin terminaaliin sisälle päästyäni ensimmäiselle INFO-pisteelle ja sain komealta tummalta pojalta kaipaamani avun. Ja osasin loppujen lopuksi suunnistaa oikealle portille (A62). Sain välietapeilla selville, että kone on myöhässä tunnin verran, mikä meinasi minua hieman ahistaa, sillä alkuperäisen lentosuunnitelman mukaan minulla oli puolitoistatuntia aikaa vaihtaa Anchorageessa konetta ja nyt se supistui vain puoleen tuntiin. Odotusajan käytin hyväkseni kirjoittamalla viimeisiä tekstiviestejä (Markolle, kotiin, Kaisulle, Riikalle, Iikalle) ennen kuin puhelin mykistyi puoleksitoista kuukauksi.

Pääsimme koneeseen 17.30 Suomen aikaa (16.30 Frankfurtissa), siis edelleen sen tunnin aikataulusta myöhässä. Tällä kertaa kone olikin hieman isompi (Condor Boeing 676-300, 262 paikkaa, koneen pituus 54,94 m, koneen korkeus 15,85, maximi lentokorkeus 13 137 m, maximi lentopituus 10 550 km), mutta väkeä siinä oli vain puolillaan. Minä olin saanut taas ikkunapaikan ilman ketään vierustovereita. Ikkunapaikan iloa vaan vähensi aika lailla koneen siipi, joka pahasti pimensi näköalaa, Nukkumatin ohella.

Vajaata tuntia myöhemmin jossain Hampurin yläpuolella koneen keskinopeus oli 925 km/h, lentokorkeus 10 100 m, lämpötila - 52 astetta, ja päämäärään oli vielä reilut 7 000 kilometriä.

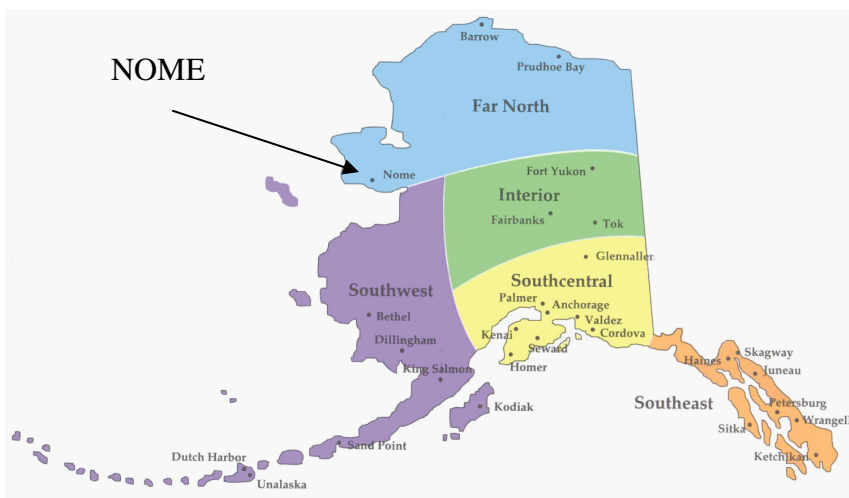
Vaikka lento oli pitkä, se meni loppujen lopuksi ihan hyvin, välillä koisaten ja vähän väliä syöden. Lentoemot toivatkin ruokaa ja juotavaa tarjolle vähän väliä. Vähän ennen laskeutumista Anchorageen saatiin kuumat pyyhkeetkin, joilla saattoi puhdistaa kasvot. Ylellisyyttä!?

Matkan aikana huolehdin yhdelle lentoemolle, että kerkienköhän Nomen koneeseen. Kuulemma laskeudutaan noin tuntia ennemmin kuin mulla lähtee kone eli heidän mukaansa tulen kerkiämään reippaasti koneeseen.

Mutta ei olisi kannattanut uskoa. Hieman ennen neljää pääsin vasta koneesta ulos ja vaikka käytin kaikki sprintterin kykyni hyväkseni, myöhästyin muutamana minsan koneesta. Jee!

Sain sitten seuraavaksi aamuksi uuden lennon Alaska Airlinesin toimistosta ja löysin pitkän kyselyn ja etsiskelyn jälkeen rinkkanikin, joten vaikka minulla harmittikin aika lailla koneesta myöhästyminen, niin kaikki kuitenkin oli järjestyksessä. Nukuinkin jopa lentokentällä päätettäin seuraavan yön aikana.

Ai niin, jouduin olemaan yön lentokentällä, koska Condor ei ollut velvollinen huolehtimaan minulle yöpaikkaa tai korvaamaan muutenkaan kömmähdystään syytä, koska se ei ollut myynyt Nomen jatkolentoa. Se ei siis ollut vastuussa myöhästymisestä. Voi raivo!!

Alaska on Amerikan 49. osavaltio 50. osavaltiosta (kuva: Alaska. Official State Map –seite).

SU 10.6.2001

Aamulla kello 6.40 uuden lennon piti lähteä, mutta hieman jälkeen kuuden kuulutettiin, että lento myöhästyy huonon sään takia. Siinä vaiheessa aattelin, että mikähän vielä menee pieleen..

Ja menihän se.. Huomasin, että oon kadottanut aurinkolasini. Aattelin, että pakko yrittää vielä löytää ne. Menin Alaska Airlinesin tiskille taas vaihteen vuoksi valittamaan vaivojani. Vähän aikaa soiteltuaan virkailija uskomatonta, mutta totta paikallisti minun lasit Delta/Condorin toimistosta ulkomaan terminaalista. Minun onnekseni meidän koneen lähtö hieman myöhästyi lisää huonon Nomen sään takia, joten kerkessim lasini hakemaan toisesta rakennuksesta. Ihan kiva siellä kentällä oli seikkailla, sillä Anchorageassa oli aivan mielettömän aurinkoinen ja lämmin ilma!

Tervetuloa Nomeen toivottavat kolme onnekasta ruotsalaista, jotka löysivät ensimmäisenä kultaa Nomesta 1898.

Ten selvisi, että seuraavalle lennolle klo 16.40 (ja samalla myös päivän viimeiselle) ei mahdu enää kuin 14 ihmistä ja meitä kaikkia oli yhteensä 34. Ja niinhän siinä kävi, että juuri minulle ei enää ollut paikkaa koneessa, vaan minun pistettiin varalle. Arvatkaas vain ilahduinko?! Jo toinen yö lentokentällä!!!

Raahasin siis rinkani ja itseni taas samaan aulaan Alaska Airlinesin toimiston eteen, jossa oli edellisen yönäkin viettänyt. Kun kello oli noin kaksi, niin menin kyselemään, että olisikohan minulle vapautunut paikkaa koneesta. Sama virkailijanaainen, joka oli minua edellisenä päivänä auttoi, antoi minulle paikan koneesta, vaikka kone oli kuulemma ylibuikattu.. En meinannut uskoa sitä todeksi ja aattelin, että en uskokaan onneani ennen kuin olen todellakin koneessa ja menossa kohti Nomea. Mennessäni portille jouduin menemään kolmannen kerran saman päivän aikana turvatarkastuksen läpi. Anchorageassa ollaan pikkuisen tarkkoja, sillä ne halusi tutkia taas minun repun. Tällä kertaa poika mittaili jotain ihmepestöjä minun repusta.

Vaikka jännitin pari tuntia aivan raivona, niin pääsin minä silti loppujen lopuksi koneeseen (737 Combi, paikkoja 26 - 111. Tässä koneessa oli luultavasti se 111 paikkaa). Vähän ennen lähtöä meilte ilmoitettiin, että meidän matkatavarat eivät soviakaan koneeseen, vaan ne tulevat vasta illalla 23.25 Nomeen. Olin niin helpottuneen väsynyt koneeseen päästyäni, että nukahdin heti. Itse asiassa missasin nousunkin ja muikin matka meni ihan samoissa tunnelmissa. Koisin niin autuaasti, että välipalatkkin oli mennä ohii. Ai niin, pääsin muuten ikkunapaikalle, vaikka kone oli ihan täysi..

Nomeen lensimme Kotzebuen kautta. Nomen lentokentän terminaalissa en kerinnyt äljäillä varmaan kuin minuutin, kun minulta kysyi yksi poika (Nick), että olenko tulossa Porotutkimusohjelmaan. Mietiskelin, että näytänköhän minä jo porolta, kun minut heti tunnistetaan..

Menimme sitten majapaikkaan. Olin niin totaalisen väsynyt, että söin vaan hieman, kävin suihkussa ja aloin sitten heti nukkumaan. Nukuin niin sikeästi, että en edes tiennyt, milloin muut huoneen asukit tulivat nukkumaan.

Kun tulin takaisin kotimaan terminaaliin ja menin turvatarkastuksen läpi toisen kerran sinä päivänä, niin silloin kiinnitettiin eka kerran huomiota minun hienoon Nomen tuliais-kelloon repussa.. Piti oikein saada tutkia minun täyteen ahdettu reppukin.

Neljän tunnin odottelun jälkeen meidän Nomen lähtijät lopultakin otettiin koneeseen sisään. Pääsin taas ikkunapaikalle. Niiden suhteen mulla ainakin näyttää olevan tuuria! Mutta muun suhteen ei sitten olekaan. Puolen tunnin istuskelun jälkeen koneessa (saatiin onneksi välipalaa..) meidät kaikki käskettiin palata takaisin, sillä lento peruutettiin Nomen huonon sään takia. Siinä vaiheessa tuli jo hieman pahempia kiro sanoja suusta ulos!

Joten, eikun takaisin taas terminaaliin. Siellä sit-

Tämä paritalo oli lähes kuuden viikon ajan minun ”koti”.

Talon vasen puoli oli meidän käytössä.

Kuvassa myös meidän sininen pakettiauto.

MA 11.6.2001

Kerronpas heti hieman ensin, että millaista Nomessa on ja millaisessa huushollissa asun.

Talo, jossa asun on paritalo, missä asutaan tavallaan neljässä kerroksessa. Alapuolella on vielä lisäksi autotalli. Talo on ulkoapäin katsottuna täkäläisittäin ihan hieno. Samoin sisältä, mitä nyt vaan hirveän likainen. Sisustus on amerikkalaistyylinen eli joka paikassa on esim. paksu kokolatiamatto, mikä hirveesti ilahduttikin allergikkoja. Talossa on keittiö, olohuone, Gregin huone, kaksi tyttöjen huonetta ("minun" huoneessa asuvat Rhonda, Tammie ja Kerry), poiki-en huone ja kaksi kylpyhuonetta.

Nomessa on noin 4 000 asukasta. Tämä on tällainen merenrantakaupunki, joka minun mielestä muistuttaa enemmänkin jotain hökkelikylää. Talot on rakennettu vierä viereen, eikä pihvoja ole kuin joidenkin harvojen talojen ympärillä. Joka paikassa ränsistyneen näköisten talojen ympärillä on todella paljon roskaa ja romuja ja täällä näyttääkin todella siivottomalta. Sisältä talot ovat yllättävän hienoja ja siistejä.

Varmaan jokaisella nomelaisella on "jeppi" ja/tai mönkijä, joilla ne sitten huristavat ympäri maita ja mantuja. Myös vähintään yksi moottorikelkka löytyy lähes jokaisen talon pihalta. Autojen ja talojen ovet eivät ole koskaan lukossa, ainakaan "meidän huushollissa".

Ihmiset ovat todella mukavia ja kohteliaita joka paikassa, jopa kadulla tuntemattomat hymyilevät ja tervehtivät. Porotutkimusohjelman poppoota meitä asustaa tällä hetkellä talossa 10 kappaletta: Greg (pomo), Rhonda ja Suzanne ("apupomoja"), Kerry, Kara, Nick, Tammy, Carrie, Defne (opiskelijoita, kesätyöntekijöitä tai vapaaehtoisia). Heather on myös töissä täällä, mutta asuu muualla.

Nomessa on ainakin mielettömästi hirviä, sillä joka kerta, kun ajellaan poroaidalle ja takaisin niin matkan varrella näkyy useampi kuin yksi hirvi mutustelemassa herkullista pajukkoa!

Ja sitten taas siirrymme vuorostaan maanantain tapahtumiin...

Aamusella heräys oli kello kahdeksan. Silloin sain ilokseni tietää, että minun matkatavarat eivät olleet saapuneet illalla, eivätkä vielä aikaisin aamullakaan. Greg kuitenkin toi minulle lahjuksen Alaska Airlinesilta lohdutukseksi: pienen toilettilaukun, jossa oli pesuvälineitä. Kylläpä se ilahdutti! Yhdentoista aikoihin rinkka sitten suvaitsi saapua perille. Mikä suuri jälleennäkemisen riemu se olikaan!

Pengoin heti rinkkaa sen verran, että löysin sieltä jotain työvaatetta päälle. Lähdimme Davisin kukkulan lähellä olevalle poroaidalle. Siellä oli jo kaksi miestä ja yksi poika hommissa. Käsittäväkseni toinen miehistä (Tom Davis) tai hänen sukunsa omisti paikan ja paljon poroja. Kukkula olikin nimetty hänen sukunsa mukaan.

Me pääsimme Defnen kanssa irrottelemaan irrallaan olevista rehtoista vanhoja nauloja sekä sen jälkeen naulaamaan rehdot uudistettuihin tolppiin kiinni. On muuten aika isoja tolppia täällä... Se oli sangan mukavaa hommaa, kun aurinkokin paistoi lämpimästi koko ajan. Nomessa, muutamaman kilsan päässä, oli lähtiessä todella sumuinen ja harmaa ilma (kuten myös palatessa). Minun naulaajanlahjaani saivat kiitosta toiselta mieheltä ja hän pyysikin minua jo hänen keskeneräistä taloa naulaamaan... Pitäisiköhän tässä vaihtaa alaa?! Ottaisivatko-han Matti ja Aimo minut rakennuslinjalle?!

Näkymiä Davisin poroaidalta.

Sattuneesta syystä päivä oli aika lyhyt. Tultiin jo kuuden aikoihin takaisin. Sitten syötiin. Toiset jäivät vielä juttelemaan alakertaan, minun painuessa järjestämään kamppeni. Ja kas kummaa, pian sen jälkeen, kun olin saanut tavarat järjestettyä, käynyt iltapesulla ja vääntäytynyt englannin kielioppi -kirjan kädessäni maakuupussin sisään, niin Nukkumatti tuli taas hakemaan. Yöllä heräsin siihen, että mulla oli vielä rillit päässä ja kirja kiltisti vieressä...

www.livo.fi

Livokas on hankkinut oman domainin ja syyskuun alusta lähtien Livokkaan nettisivut löytyvät osoitteesta: www.livo.fi. Samalla tuli myös mahdolliseksi hankkia @livo.fi -päätteisiä sähköpostiosoitteita.

Livo.fi -päätteinen sähköpostiosoite on mahdollista saada vain Livokkaan jäsenillä ja se maksaa vuodessa 5 €. Mikäli hankit osoitteen nyt, saat vuoden 2010 lopun ilmaiseksi.

Mikäli haluat itsellesi ko. osoitteen, ota yhteys livokas@livo.fi.

Kalastuskunnan kuulumisia

Vuosi 2009, eli viime vuosi oli hyvin merkittävä vuosi Livojoen kalakantaa ajatellen. Polkaistiinhan silloin käyntiin ”Vaelluskalat palaavat Iijokeen” -projekti suuren innostuksen vallassa. Livojoki sai ansaittua julkisuutta osakseen ja Livon kalastuskunta aivan ansaitsematontakin kiitosta siitä, että Livojokeen siirretyt vaelluslohet saivat uida ja kutea rauhassa. Yhtään lohta ei tietävästi joutunut pyytömiesten saaliiksi. No, se poiki ainakin sen hyvän, että Livojoki on ollut etuoikeutetussa asemassa tämän kesän lohistutuksissa.

Tämä vuosi, eli vuosi 2010 aloitettiin taas useiden palaverien kautta. Ensimmäinen palaveri oli jo maaliskuun alussa, jossa RKTL:n tutkija, tohtori Timo Turunen raportoi viime vuoden seurannan tuloksista. Livojoen kalastuskunnat saivat jo silloin kiitosta (Korpjoen reitillä useita lohia joutui verkkomiesten saaliiksi). Jo silloin kuulumme, että tämän vuoden suunnitelmana on siirtää Livojokeen 50 merilohta ja Iijoen pääuomaan 100 lohta. Korpjoelle ei siirretä yhtään lohta.

Seuraava Vaelluskalat-hankeeseen liittyvä palaveri olikin sitten juhannusviikon maanantaina. Nyt palaveria leimasi monestakin syystä pessimistinen ilmapiiri.

Hankkeelle myönnetty EU-rahoitus kattaa tässä vaiheessa vain kahden vuoden rahoituksen, siis viime ja tämän vuoden. Jatkorahoitusta on ympäristövirasto hakenut ja sitä tullaan todennäköisesti myöntämään, mutta pelkona oli, että määrärahoja supistetaan. Todellisena huolen aiheena oli Iijoen lohikannan lähes täydellinen sukupuuttoon häviäminen Itämeren alueelta. Oltiinhan jo juhannusviikossa ja RKTL:n pyytäjien paunetti oli ollut pyynnissä Raasakan padon alla jo pari viikkoa, eikä yhtään lohta ollut uinut vielä pyydykseen.

Kolmantena huolenaiheena oli se, että vuodesta 2006 alkaen Metsähallitus on istuttanut mittavia määriä vastakuoriutuneita lohismoltteja ja isoja määriä vuoden vanhoja smoltteja Iijokeen ja Livojokeen. Nyt istutusvelvoite päättyy tähän vuoteen, eikä Metsähallitus jatka enää istutuksia. Pirkko-Liisa vetosikin kalastuskuntiin, että ne omalta osaltaan osallistuisivat istutuskustannuksiin, jotta Iijoen oma lohikanta ei häviäisi kokonaan siihen mennessä, kun kalaportaat joskus tulevaisuudessa on rakennettu kaikkiin Iijoen voimaloihin. Pohjolan voima ja Metsähallitus istuttavat kyllä velvoiteistutuksina joka vuosi suuria määriä vastakuoriutuneita laitokasvatettuja lohenpoikasia Iijokisuun merialueelle, mutta on tunnettu tosiasia, että suoraan mereen istutettujen vastakuoriutuneiden poikasten henkinjäämisprosentti on vain 3 – 4 prosentin luokkaa, eivätkä ne leimaudu syntymäjokeensa samalla tavalla, kuin jokeen istutetut poikaset, jotka elävät 2 – 3 ensimmäistä vuottaan joessa ja lähtevät sitten merivaellukselle kasvamaan silakkaravinnolla. Niin uskomattomalta, kuin se maallikosta tuntuukin, selviävät smoltit kohtalaisen hyvin voimaloiden turbiineistä läpi ehjin nahoin.

Lohen istutusta Valkolan rannassa kesällä 2009
(kuva Niilo Kokko).

Kuten tuolla edellä mainitsin, lohen nousu alkoi nihkeästi. Juhannusviikolla olivat sentään saaneet neljä lohta karanteenialtaaseen (Eviran vaatima kolmen viikon karanteeni). Kun sitten 6 päivä heinäkuuta Jermi Tertsunen soitti, että huomenna tuodaan ensimmäiset lohet Livojoelle. Seitsemäs heinäkuuta tuotiin yksi lohi, Eviran eläinlääkäri oli hylännyt kaksi muuta lohta ja yksi oli jo kuollut ennen sitä. Hellesää ja liian lämmin vesi aiheutti sairastumiset. Lohen nousu jatkui heikohkona ja Valkolan laavun rantaan tuotiin kolmella eri kerralla seitsemän lohta ja viimeiset neljä lohta Illikaisen koskeen 28.7, joten Livojoessa uiskentelee nyt 11 lohta.

Timo Turunen oli kovasti harmissaan, kun toi ne viimeiset. Sanoi, että nyt on pakko viedä välillä Iijoen pääuomaankin, kun siellä alkavat hermostua, jos ei sinne viedä yhtään. Olisi mieluummin tuonut meille vielä lisää. Hän kertoi nyt myöskin sähkökalastuksen tuloksista. Viime syksyn kutu on onnistunut Livojoessa yllättävänkin hyvin. Vääräkoskesta ja Saarikoskesta on löytynyt tänä kesänä kuoriutuneita lohenvaiheita hyvin. Samoin Korpikoskesta ja Peurakoskesta.

Nyt, 15.8 2010, kun päivitän tätä juttua tämän hetken tietojen mukaisesti ajantasalle, on Iijoen pääuomaankin siirretty yhdeksän lohikossia, siis parikiloisia uroslohia ja siis Iijoelle ja Livojoelle yhteensä 20 lohta. Tutkija Panu Orellin mielestä tilanne tämän kesän osalta alkaa olla todella huolestuttava. Lohien nousukausi kudulle alkaa olla jo ohi ja jos jokunen lohi vielä sattuisi Raasakan alla paunettiin uimaan, ovat ne pääsääntöisesti uroskaloja.

Mistä lohikato Iijokisuulla tänä kesänä mahtaa johtua? Suurin syyppää on varmaan Itämeren altaassa tapahtuva ajosiimakalastus. EU on rajoittanut troolikalastusta Itämerellä, mutta sallii rajoittamattoman ajosiimakalastuksen ja rantavaltiot, Puola ensisijaisesti, harjoittavat estoitta holtitonta ”ryöstökälyä” ja perämeren jokiin kutemaan vaeltavia lohikantoja uhkaa sukupuutto. Pahiten tilanteesta on kärsinyt Iijoki, mutta heikosti on lohta noussut Oulujokisuullekin. Ministeritason päättäjät eivät uskalla lähteä vaatimaan EU:lta ajosiimakalastuksen kieltämistä Itämereltä lohikantojen suojelemisen nimissä, kun pelkäävät EU:n kieltävän saman tien lohien kalastuksen perämerellä ja Perämereen laskevissa joissakin (tässä tapauksessa Tornionjoessa). Voidaankin sanoa että ”suo siellä, vetelä täällä”, liian monen leipä olisi vaarassa kotimaassakin, jos asiantilaa yrittäisi EU:n kautta korjaamaan.

Muuta kerrottavaa kalastuskunnan saralta ei tässä vaiheessa juuri olekaan. Kalastusalueen kokous teki keväällä päätöksen harjuksen alamitan nostamisesta 35 senttiin. Muuten mennään entisillä nuoteilla. Livokas järjesti taas kesäpilkkiiviikolla perinteeksi muodostuneen onkikilpailun koulun laavun rannassa. Onkijoita vakiomäärä. Kala söi helteestä johtuen huonosti, mutta saalistakin saivat, ammattimies on aina ammattimies, vaikka mato-ongella onginnassa. Joidenkin onkijoiden kalapussissa oli kohtalaisen kookkaita ahvenia ja pienosia lahnoja ja yksi tosi kookas säynäväkin, arviolta lähes kaksikiloinen.

Kauko ja Niilo mittaamassa onkijoiden kalansaaliita.

Kalastuslupien kauppa on käynyt ihan entiseen tahtiin. Nyt voi taas lupien myyntitahti heiketä, kun runsaat ukkossateet ovat nostaneet kesätulvan jokeen. Lupienmyyntipisteitä on aikaisempiin vuosiin verrattuna lisätty yhdellä, eli Nesteen huoltamalla on nyt Livon kalastuskunnan luvat myynnissä.

Loppukesän kalastuksessa tulee nyt muistaa, että verkkopyyntiä ei heinäkuun alun jälkeen sallita jokiuomassa (merilohien istutuksista johtuen). Muistaa myös pitää, että tuulastus (tuohustaminen) on kalastuslaissa kielletty lohi- ja siikapitoisissa vesissä, siis myöskin Livojoessa.

Jäädään odotelemaan vesien viilenemistä, jotta vaelluslohet lähtisivät pyrkimään runsaslukuisemmin Iijokeen. Tämän kesän siirtotavoite, Livojokeen 50 lohta ja Iijoen pääuomaan 100 lohta jää kyllä saavuttamatta, mutta eiköhän niitä vielä saada muutamia kymmeniä lisää Livojokeenkin ennen syksyä.

N K

Onkikilpailujen tulokset

Nuoret alle 15-v

1. Tiina Liimatainen, 59 cm
2. Vilma Majava, 58 cm
3. Matias Tuohimaa, 48 cm
4. Alekski Pulju, 46,5 cm
5. Iina Puhakka, 36 cm
Henna Suomela, 36 cm
6. Jere Stenius, 31,5 cm
Ossi Puhakka, 31,5 cm
7. Marika Autere, 14,5 cm
8. Iina Tauriainen, 0 cm

Naiset

1. Laila Mustonen, 3 m 6 cm
2. Taimi Knuutinen, 1 m 96 cm
3. Kirsti Mansikkamäki, 1 m 86 cm
4. Sinikka Mäkinen, 1 m 85 cm
5. Anna-Leena Kannisto, 1m 42 cm
6. Helinä Jakkila, 1 m 34 cm
7. Kirsti Pätsi, 1 m 30 cm
8. Anja Kettunen, 1 m 10 cm
9. Pirjo Tuomainen, 81 cm
10. Martta Timonen, 77,5 cm
11. Aino Falck, 47 cm
12. Terttu Huhtiniemi, 42 cm
13. Marjo Puhakka, 29 cm
14. Airi Luokkanen, 20 cm
15. Sirkka Meskanen, 12 cm

Miehet

1. Pekka Kurttila, 3 m 66,6 cm
2. Martti Knuutinen, 3 m 3 cm
3. Veikko Meskanen, 2 m 50 cm
4. Aimo Mansikkamäki, 1 m 99 cm
5. Paavo Mustonen, 1 m 12 cm
6. Pauli Mäntylä, 96 cm
7. Ensio Takkinen, 92 cm
Tauno Laakso, 92 cm
8. Risto Koivukangas, 88 cm
9. Pentti Stenius 58,5 cm
10. Pekka Tuomainen, 56 cm
11. Aaro Pätsi, 46 cm
12. Arto Stenius, 26 cm
13. Jorma Huhtiniemi, 13,5 cm

Onkijoita oli yhteensä 56 osanottajaa.

Kesänalkajaishartaus ja kesäseurat

Kesän aloitushartaukseen oli saapunut mukavasti väkeä.

Livon koulun kesäajan aloitti jälleen totutusti kesänaloitajaishartaus sunnuntaina 30.5. Hartauspäivä valkeni pilvisenä päivänä, mutta sateettomana. Kesä oli jo normaalia poiketen pitkällä, sillä maljakkoon keräsimme juhannuskukkia sekä viimeisiä, varisevia, tuomenkukkia.

Hartaukseen osallistui reilut parikymmentä ihmistä. Hartauksen piti Jaakko Sääsilahti ja kanttorina toimi Keijo Piirainen.

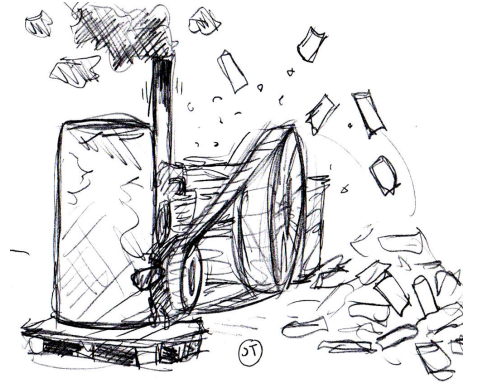
MiPe

Livon koululla pidettiin kesäseurat 18. heinäkuuta. Puhujina seuroissa olivat Arvo Niskasaari ja Tauno Huotari. Väkeä oli saapunut mukavasti seuroihin vaikka samalle päivälle sattui monia muitakin tapahtumia.

Kaisu Puhakka

Pärehöylä

Päätettiin tuossa kevään korvalla kokeilla vanhoja taitoja päreiden höyläyksen muodossa. Pärehöylä löytyikin Aintion varastosta, jossa se oli ollut käyttämättömänä jo vuosikymmeniä. Aintion, Törmäsen ja Välikankaan omistama laite oli vähän jo antautunut, mutta pienellä korjauksella siitä tuli vielä soiva peli. Livon kesäpäiväksi saatiin sopivasti toimimaan. Yrjöltä lainattiin Texta, jolla sitä pyöritettiin.

Ensin ei meinannut tulla kuin repeilleitä lohkoja, mutta Haapalaisen Matin opastuksella saatiin sitten ihan oikeita päreitä. Alkoi tuntua vähän siltä, että tässä asiassa on tieto ja taito pärepuun ottamisajan-

Jussi Uusi-Illikainen esittelemässä Mikko Salmelalle ja Pekka Törmä-selle maamootorin toimintaa.

kohdalta ja puun laadun kohdalta karannut vanhojen miesten mukana hautaan. Toivonkin asiasta tietäviä tallentamaan nuoremmille sukupolville näitä taitoja.

Sen verran me saatiin aikaseksi päreitä, että meillä pahasti päreet polttaneilla on nyt uudet päreet.

Terveisin,

Alpo

P.S. Pöhölän Jussi toi paikalle myös vanhan BMW –merkkisen kuumamootorin, jolla aikanaan on pyöritetty puimakoneita ja pärehöyliä ym.

Aitat liikkeellä Livolla

Aitat ”muuttamassa” Livolle.

Kesäkuun 11. päivä Livolle saapui kaksi vanhaa rakennusta, aittaa, Ipatin Markon tontille Hietakankaalle. Aitat saapuivat alun perin Ruukista asti pienen pysähdyksen jälkeen uudelle paikalleen Livolle.

Aitat selvisivät pitkästä ja vaivalloisesta matkastaan vähin vaurioin ja seisovat tällä hetkellä Livontien varrella, niin kuin olisivat paikoillaan olleet aina.

Aitat ovat hyvässä kunnossa, vaikka ovatkin varsin iäkkäitä. Vanhempi aitoista, vilja-aitta, on vuodelta 1792 ja toinen, jonka käytöstä ei ole tarkkaa tietoa, n. vuodelta 1880.

Samana päivänä aitat tuonut nosturiauto siirsi myös Pertun Yrjön Pertunputaan rannalla seisseen aitan Kirsiojantien toiselle puolelle Pertun talon pihapiiriin.

Pertun aitta ilmassa.

Meijerihommia ym.

Taisi olla vuosi 1961, kun saatiin koskelle ensimmäisen kerran silta, josta pääsi traktorilla ja autolla joen takaa kesällä muutenkin kuin pohjia myöten toiselle puolen jokea. Laineen Heikka oli ottanut minusta kuvankin sillan korvassa ja antoi sen minulle. Harmittavasti se vain katosi jonnekin. Talvella oli kosken alta jäätie, jota köryyteltiin.

Keväisin silta piti purkaa ennen jäiden lähtöä ja kevät tulvan jälkeen taas kasata uudestaan. Se olikin yhdenlainen taiteen laji. Nämä olivatkin vaki-tuisia talkoita johon osallistui, joka talosta ainakin yksi mies. Silta oli nel-jän metrin jänneväylillä muilta osin paitsi keskellä oli kahdeksan metrin uittoväylä. Joskus tuli pikahälyytyksiä, kun suma yllätti ja puita alkoi ke-rääntyä siltaa vasten. Eipä silta tainnut kertaakaan karata kuitenkaan. Oli-han siinä sillan korvassa vonkamieskin yöajat. Muistan ainakin Kirsi-Aukustin olleen siinä hommassa.

Yhtenä kesänä heinäkuussa kuusi - seitsemänkymmentä luvun vaihteessa oli kyllä aika tiukat paikat, kun vesi nousi niin korkealle, että piti ajaa sil-lalle kiviä painoksi, ettei se lähde laskemaan. Ukot siinä sitten vahtasi ai-nakin yhden yön siltaa (minä nuorena miehenä myös mukana), että otetaan kiinni mitä saadaan, jos silta karkaa (jos olis ollut joelle kykeneviä).

Livojoen vanha silta. Taustalla näkyy Livon vanha koulu.

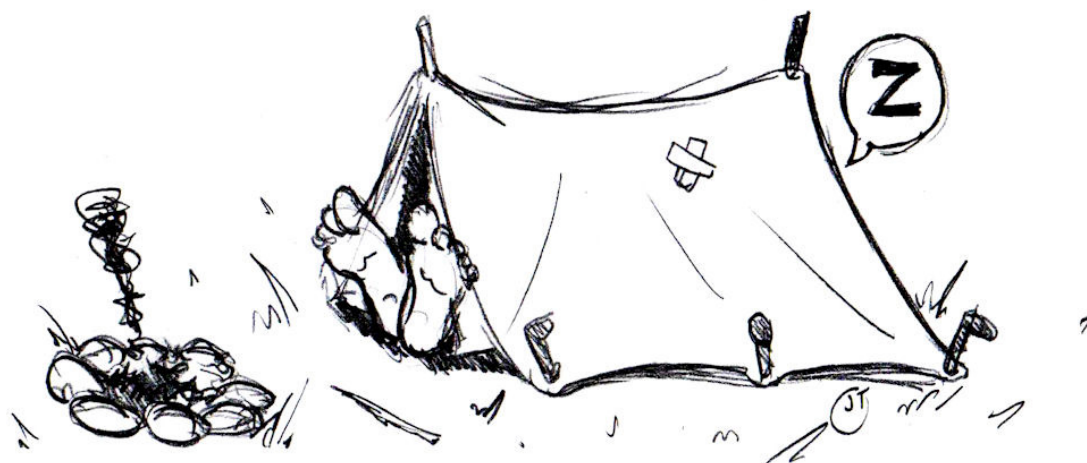

Uusi silta ja vanha silta rinnakkain.

Maidon ajo oli vuorotellen kuukausi kerrallaan, ja sehän olikin aika jännä homma silloin, kun silta oli purettuna ja jäät olivat vielä kosken alla paikoillaan. Traktorin kärry piti peruuttaa jokeen, mis-tä lastattiin tonkat uiton veneeseen ja eikun melomaan niin paljon, kun kerkesi koskesta yli. Toisella puolen oli ainakin jossain vai-heessa Mäkelän "harmi", jolla tehtiin vastaavat operaatiot. Mel-koista punnerrustahan se oli ainakin meikäläiselle silloin nuorena. Kerran ainakin karkasi muutama tonkka jokeen.

Koulukyytikin oli veneellä tehtävä, ja taisi kuusikymmenluvulla olla joen takanakin niin paljon koululaisia, että oli tuli useampi reissu ennen kun kaikki olivat päässeet yli joen. Eipä ollut pelas-tusliivejä käytössä siihen aikaan. En muista keitä kaikkia oli ve-nemiehenä, mutta ainakin isäukko oli jossain vaiheessa.

AJu (kuvat: Taimi ja Aaro Pertun kotialbumista)

Pudasjärven kaupungin uutisia

Pohjantähden väki muutti kaupungintalolle

Kehittämiskeskus Pohjantähden työntekijät muuttivat kesäkuussa kaupungintalolle ja yksikön nimi on nykyään kehittämis- ja elinkeinopalvelut. Yksikössä työskentelevät aiemmin Pohjantähdessä ja Pohjantähden projekteissa työskennelleet henkilöt lukuun ottamatta Jenny Kangasta, joka työskentelee nykyään kaupungintalon asiakaspalvelupisteessä. Pohjantähdessä toimii edelleen Oulunkaaren kuntayhtymän henkilöstö- talous- ja tietopalvelut.

**Asiakaspalvelu-
piste palvelee**

ma - pe
klo 8.00 - 16.00

Kehittämis- ja elinkeinopalvelujen henkilöstö löytyy kaupungintalon toisesta kerroksesta entistä teknisen toimen tiloista. Teknisen toimen henkilöstö löytyy nykyään kaupungintalon ensimmäisestä kerroksesta.

Yhdistysten nettisivuja ei enää kaupungin sivujen alaisuuteen

Koillismaan tietoverkon internetpalvelimien käyttö loppuu vuodenvaihteessa ja Pudasjärven kaupungin internetsivut siirtyvät toiselle palveluntarjoajalle. Pudasjärven sivujen alaisuudessa sijaitsevat internetsivut eivät siirry uudelle palveluntarjoajalle, vaan ne sulkeutuvat 31.12.2010 muutoksen yhteydessä.

Kaupunki ei enää jatkossa tarjoa alustaa yhdistysten käyttöön. Jos yhdistykset haluavat jatkossa julkaista internetsivuja, tulee heidän itse tehdä sopimus jonkin palveluntarjoajan kanssa ja huolehtia sivujen siirrosta.

Kaupunki kaipaa tunnistusapua vanhoihin valokuviin

Kotiseutumuseon arkistojen uumenissa on ollut yli 200 lasinegatiivia, joiden alkuperä on hämärän peitossa. Vain se tiedetään, että museon perustaja Hilma Räisänen lahjoitti kokoelman Pudasjärven kaupungille tulevien sukupolvien ihailtavaksi ja ihmeteltäväksi. Nyt negatiivit on saatu digitoitua ja pyydämmekin yleisön apua kuvissa esiintyvien ihmisten, paikkojen ja tapahtumien tunnistamisessa. Kuvat ovat suurimmaksi osaksi 1930-1950-luvuilta, joten varsinkin vartuneemman väen tietoutta ja muistikuvia kaivataan.

Kuvat ovat nähtävillä kaupungin internet-sivuilla osoitteessa <http://www.pudasjarvi.fi/galleria/vanhat/lasinegat>. Mikäli tunnistat kuvasta jotakin, kuten ihmisen, paikan tai tapahtuman, lähetä tietosi internetsivuilta löytyvällä lomakkeella tai sähköpostilla osoitteeseen webmaster@pudasjarvi.fi.

Uutta internetissä

Pudasjärven kaupungin nettisivuilla oleva karttapalvelu Infokartta uudistui keväällä. Uudistuksen yhteydessä se sai koko selainikkunan pinta-alan hyödyntävän käyttöliittymän. Samalla päivitettiin myös Syötteen ja Kurenalan alueiden opaskartta-aineisto. Päivityksen ansiosta palvelun latausajat ovat kutistuneet murto-osaan entisestään.

Pudasjärven kaupungilla on ollut kesäkuusta saakka oma virallinen Facebook-sivu. Tarkoituksena on tarjota hyötyä ja huvia niin pudasjärvisille itselleen kuin täällä vierailevillekin. Ole mukana tietovirrassa ja saa tuorein tieto suoraan näytöllesi, lähetä terveisiä kotiin tai osallistu vaikkapa keskusteluun ja vaikuta kotipitäjäsi tulevaisuuteen! Käy tutustumassa ja liity mukaan!

Jenny Kangas

Karhunveistoviikko

Livolla päristeli jälleen reilut kymmenkunta moottorisahaveistäjää toukokuun puolivälissä neljän päivän ajan. Mukana oli muutama uusikin veistäjä vanhojen konkareiden lisäksi.

Veistoviikoksi sattuivat kesän ensimmäiset helteet, joten moottorisahaveistäminen oli hikistä puuhaa. Siitä huolimatta karhuja, kotkia, pöllöjä, metsoja, pupuja, koiria ja veistoksia paksuista tukkeista syntyi.

Karhunveistoviikko huipentui lauantaihin, jolloin metsätaitokilpailun ohella kilpailtiin pikasahauskilpailussa. Lauantaiksi tuli oikein markkinameininkiä, sillä saimme päiväksi paikalle onnenpyörän, vaatemyyjän ja aloe vera –myyjänkin.

Pikasahauskilpailu järjestettiin tänä vuonna toista kertaa. Tunnin kilpailu saimme tuomaroimaan Vesa Riekin, Hilka Parkkisenniemen, Birgit Tolosen, Jani Lehtolan sekä Urpo Turpeisen. Sahauksen aihe oli vapaa, joten tunnin aikana syntyi mitä mielikuvituksellisimpia töitä; kuten delfiinejä, käärme ja muna, mutta tänäkin vuonna voiton vei loppujen lopuksi Timo Nevalainen, jonka merenneitotyö valloitti tuomariston täydellisten turvavarusteiden ohella.

Ensi kevään karhunveistoviikko on 18. – 21.5.2011.

Pikasahauskilpailu kuumimmillaan.

Romunkeräys

Kesän romunkeräyksen satoa.

Livolla kerättiin jälleen romua yhden kesän tauon jälkeen. Sitä kertyikin melkoinen kasa pois ihmisten nurkista.

Keräsimme tälläkin kertaa samalla auton ja traktorin renkaita sekä akkuja. Myöskin niitä molempia kertyi mukavasti Talon tontille.

Vaikka keräyksiä on järjestetty nyt jo puolikymmentä kertaa, aina vain romua, renkaita ja akkuja löytyy. Välillä suorastaan ihmetyttää, että mistä niitä kertyy

vuosi toisensa jälkeen. Hyvä vain, että sitä kertyy, sillä tällöin niitä ei jää metsiin ja talojen pihapiireihin roikkumaan ja maaseutuamme rumentamaan.

LASTENNURKKA

Syksyllä kurpitsat kasvaa ja pulskistuu.

Veeran ja Villen maja sinne rakentuu.

Kaikkialta vaeltaa väkeä sitä katsomaan,

Veeran ja Villen valtavaa kurpitsa mollukkaa.

VÄRITÄ KUVA VEERAN JA VILLEN KURPITSASTA.

Sateessa istun sateenvarjon alla, kuuntelen ropinaa kaikkialla.
Sateessa istun sateenvarjon alla, kuuntelen ropinaa kaikkialla.
Pieni sade pirisee, sirisee ja lirisee, suuri sade porisee, sorisee
ja lorisee. Syksy tullut on.

VÄRITÄ KUVA SATEENVARJOSTA.

Sadepäivän leikki

PUKEUTUMISLAATIKKO

Kerää laatikkoon erilasia solmioita, myssyjä, huiveja, lakkeja,
aurinkolaseja ja muita vanhoja vaatteita. Pyydä vaatteita myös isovanhemmiltasi. Päästä mielikuvituksesi val-
loilleen ja pukeudu ihan miksi haluat. Kutsu kaverit mukaan naamiaisiin.

Mukavaa syksyä ja talven odotusta kaikille lastennurkan lukijoille.

Hierontaa

Puhakan Puristus puristaa syksyllä 2010:

Keskiviikko 22.9. klo 10 – 19
Torstai 23.9. klo 9 – 18
Perjantai 24.9. klo 10 - 17

Keskiviikko 20.10. klo 10 – 19
Torstai 21.10. klo 9 – 18
Perjantai 22.10. klo 10 - 17

Keskiviikko 17.11. klo 10 – 19
Torstai 18.11. klo 9 – 18
Perjantai 19.11. klo 10 - 17

Keskiviikko 15.12. klo 10 – 19
Torstai 16.12. klo 9 – 18
Perjantai 17.12. klo 10 - 17

Hieronnat maksavat:

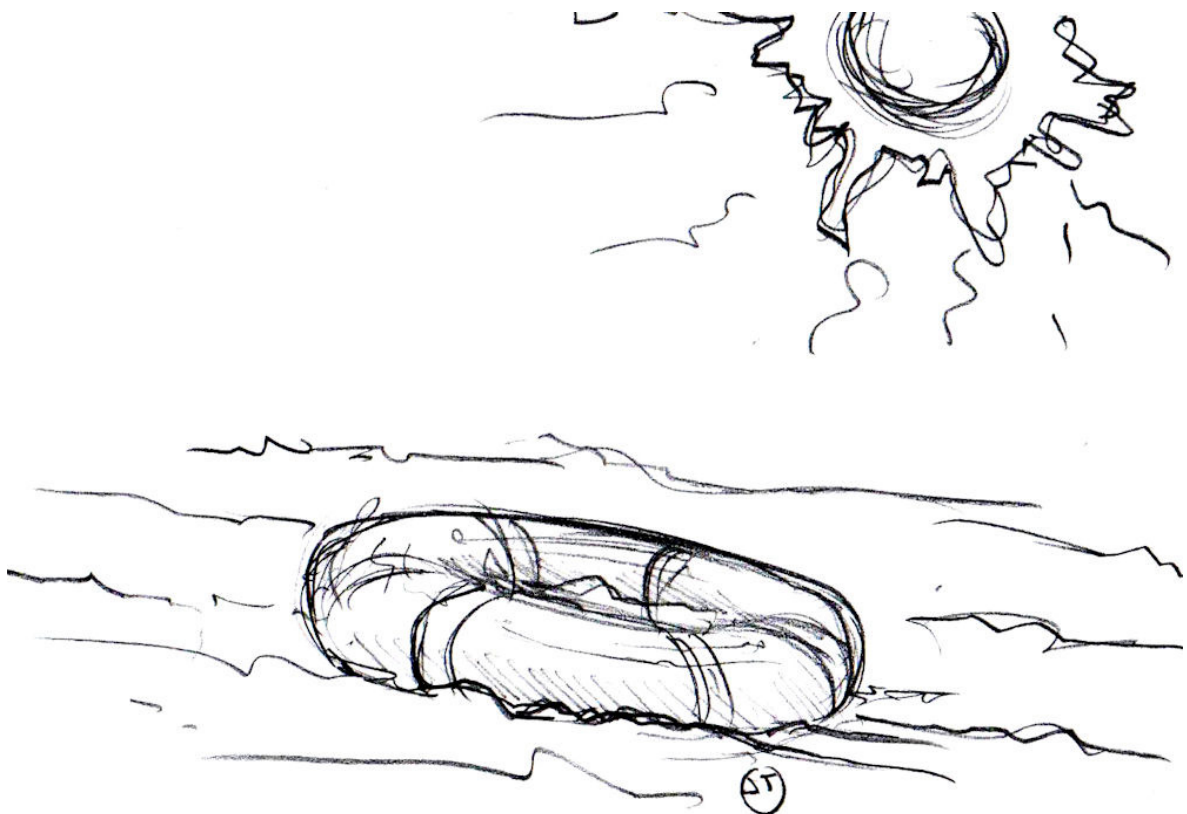
- osahieronta (30 min) 20 €
- puolihieronta (50 min) 25 €
- kokovartalohieronta (90 min) 40 €

HUOM:
vuoden 2008 alusta on tullut käyttöön peruutusmaksu eli varatun hieronta-ajan peruutus tulee tehdä viimeistään yhtä vuorokautta aikaisemmin. Jos aikaa jää perumatta, lähetetään peruutusmaksu, mikä on osahieronnasta 10,00 euroa, puolihieronnasta 12,50 euroa ja kokohieronnasta 20 euroa.

Ajanvaraukset voitte tehdä Livokas ry:n kautta (p. 050 – 5520 280), käymällä Livokkaan kioskillä tai soittamalla suoraan minulle (p. 040 – 592 3292).

Anne

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy jouluksi. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle **marraskuun 24. päivään** mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kirppiksen tilitys- ja vaihtopäivät ovat syksyllä ja talvella 2010: **la 18.9., la 9.10., la 30.10., la 20.11., la 11.12. sekä 1.1.2011. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Livon Sanomien joululehdessä on jälleen mahdollisuus lähettää joulutervehdyksiä. Jos haluat tervehdyses lehteen, toimita se/ne Tietotuvalle **marraskuun loppuun** mennessä.
- ✓ Saisimmeko kerättyä yhdelle paperille livonseudun tervahaudat?! Pyydämme tervahautoista tietäviä ilmoittamaan Koululle tai Livokkaan sähköpostiin missä tietää tervahautoja olevan. Olisi myös hyvä, mikäli muistista löytyisi tarinoita tai muita tietoja tervahautoista: kuka/ketkä kyseistä tervahautaa on käyttänyt, milloin sitä on käytetty viimeksi jne.?
- ✓ Olemme tiedustelleet seurakunnasta jälleen mahdollisuutta lasten kerhosta talven ajaksi Livon koululle. Seurakunnasta ovat luvanneet ilmoittaa, kunhan tietävät kerhojen ohjaajista. Lapset, seurakkaa ilmoitettelu!
- ✓ Livokkaan aukioloajat jatkuvat samanlaisena kuin viime talvena! Koska meillä on koko syksyn ajan vähintään kolme työntekijää, se mahdollistaa meille sen, että voimme pitää koko syksyn ajan Koulua auki ma – la klo 10 - 18.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä
Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Sisustus(laatoitus)- ja kirvesmiestyöt, puunajo, polttopuuta
Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa
Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi
Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)
Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa
Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo
Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt
Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping
Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita
Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt
Urpo Uusi-Ilkainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Ilkainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja
Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta
Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Hierontaa
Koulutettu hieroja Anne Puhakka 040 – 592 3292

Rahtikuljetukset ja maansiirto
Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay
Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107
www.kulkurinhopeapuoti.com

Livolla tapahtuu

Parittomat viikot pe klo 13.10 – 13.30
Kirjastoauto Livon koululla

Alkaen tiistaisin 7.9.2010 klo 17 –
Piirustuskurssi Livon koululla
- vetäjänä Jarkko Tarujärvi
- kurssimaksu 20 € (sis. tarvittavat materiaalit)

Ke 8.9.2010 klo 11 -
Ikäihmisten lomapäivät Livon koululla
- Jumppavälineiden esittelyä jumpaten esittelee
Kuntonevasta Jenni

Ke 8.9.2010 klo 13 - 16
Kauko Tirola esittelee bioenergia-asioita Livon
koululla
- apua kyselyn täyttämiseen, vastauksia kyselyn
herättämiin kysymyksiin yms.

La 18.9.2010 klo 11 -
Kerttu ja Kauko –hankkeen Kyläkuhinat Livon
koululla
- Anitta Ojanperä 040 – 7040 462
- Ritva Virkkunen 040 – 8266 626
- Jouni Puhakka 040 – 8266 627

Ti 22.9.2010 klo 11 -
Ikäihmisten lomapäivä Livon koululla
- vieraita vierailulla (päivä vahvistamatta)

Ke 22. – Pe 24.9.2010
Hieroja Livon koululla

La 25.9.2010 klo 15 -
Hirvenmehtuun avajaiset Hirvikodalla
- tarjolla hernekeittoa

Ti 28.9.2010 12 – 14
Terveystenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Alkaen torstaisin 30.9.2010
Käsityökurssi (10 vkoa)
- opettajana Mari Tykkyläinen

Ke 6.10.2010 klo 11 –
Ikäihmisten lomapäivät Livon koululla
- ensiavun perusteet (päivä vahvistamatta)

Su 10.10.2010 klo 10 –
- Livokas ry:n yleinen kokous Livon koululla

Ke 20.10.2010 klo 11 -
Ikäihmisten lomapäivä Livon koululla
- Sukututkimuksen perusteet: Paavo Lohvansuu

Ti 26.10.2010 12 - 14
Terveystenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Ke 27.11.2010 klo 11 –
Ikäihmisten lomapäivä Livon koululla
- Livon suvut ja niiden tutkiminen: Paavo Loh-
vansuu

Ke 20. – Pe 22.10.2010
Hieroja Livon koululla

Su 14.11.2010 klo 12 -
Isänpäiväkahvittelut Hirvikodalla

Ke 17. – Pe 19.11.2010
Hieroja Livon koululla

La 20.11.2010 klo 11 –
Perhekahvila yhdessä Perhekeskisyhdistyksen
kanssa Livon koululla
- Aiheena joulukaupat

Ti 30.11.2010 12 - 14
Terveystenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Su 12.12.2010 klo 14 -
Kauneimman joululaulut joulupurolla Livon
koululla (päivä vahvistamatta)

Ke 15. – Pe 17.12.2010
Hieroja Livon koululla

Ti 28.12.2010 12 - 14
Terveystenhoitajan vastaanotto Livon koululla

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan Li-
volla maanantaisin ja torstaisin

*Osa tapahtumista on vielä lopullisesti lukkoon lyömättä, joten varsinkin ikäih-
misten lomapäivien päivämäärät ja aiheet voivat vielä muuttua!*

*Joten muistakaa seurata ilmoitustauluja,
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!*